

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 113 (523)
ПЯНДЗЕЛАН
20
МАЯ
1935 г.
год выдання XVIII

Выражаем глыбокі смутак з вышадку гібелі таварышоў пры катастрофе самалёта „Максим Горький“ і шчырае спачуванне іх сем'ям і прыяцелям.

Ад Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) І. СТАЛІН.

Ад ЦВК Саюза ССР М. КАЛІНІН.

Ад СНК СССР В. МОЛАТАЎ.

Аб пабудове трох новых вялікіх самалётаў

СНК Саюза ССР і ЦК ВКП(б) паставілі ўзамен загінуўшага самалёта „Максим Горький“ пабудаваць тры вялікія самалёты такога-ж тыпу і такіх-жа размераў, як „Максим Горький“: адзін — „Владимир Ленин“, другі — „Иосиф Сталин“ і трэці „Максим Горький“.

ЦЯЖКАЯ СТРАТА

Ад сутычкі ў паветры загінуў самалёт „Максим Горький“. Усё было моцна і надзейна ў гэтым гіганцкім паветраным караблі. Працяглая іспытка выявілі бездакорныя якасці яго канструкцыі. Не гледзячы на сваё іспалініскае размяшчэнне, ён вельмі добра дзятаў, бездакорна слухаўся рулём, аўладаў рэдкай устойлівасцю. Людзі, кіраваўшы звышдурноўтам паветра, былі найлепшымі лётчыкамі. Даволі сказаць, што ў апошнім палёце кіравалі караблём тт. Жураў і Міхееў, адны з самых вопытных і выдатных пілотаў найвай краіны. Ні канструкцыя машыны, ні якасць яе пабудовы ні лётчыкі не вінаваты ў гібелі. Тое і другое і трэцяе было бездакорным.

Гібель адбылася з-за ўдару, нанесенага наліцеўшым на „Максима Горького“ другім самалётам. Ударам было разбіта крыло, і гігант, страціўшы кіраванне, рынуўся ўніз, пудоўная сталёвая птушка ператварылася ў бялофарменую масу абломкаў. 11 чалавек экіпажа і 36 пасажыраў — ударнікаў Цэнтральнага аэрагідратэхнічнага інстытута, у тым ліку 6 чала-

укадам у суветную кукутуру.

Уся наша краіна скарбціць аб гэтых выдатных людзях, што ўчора адправіліся ў палёт, які скончыўся такім рапавым чынам. Загінуў Жураў, бласпартыны выпрабавальнік праяўных самалётаў, чыя рука не дрыжэла ў самым небяспечным моманты, загінуў Міхееў, лётчык з жалезнымі нервамі, з храбрым сэрцам, якое білася для рэвалюцыі, для іспалінізма. Колькі раз, будучы камандзірам „АНТ-14“, ён падлямаўся ў паветра з каштоўнай ношай — з ударнікамі нашых заводаў і калгасаў, — і кожны раз усё канчалася самым палённым чынам. І цяпер, калі разбітай страпным ударам машына стала развальвацца па частцы і імкліва падаць, Жураў і Міхееў, якія ўжо зазірнулі смерці ў вочы, знайшлі ў сабе даволі самаўладання, каб выключыць матары, і гэтым паліраваў выбух бакаў з бензінам. У адваротным выпадку самалёт упаў бы на пасёлак, як палуючы метэор, і колькасць афяр павялічылася-б на многа раз.

Жураў, Міхееў і іх таварышы Краўцоў, Фамін, Матвеева, Бус-

Паведамленне ТАСС аб катастрофе самалёта „Максим Горький“

18 мая 1935 г., у 12 г. 45 мін., у горах Маскве, у раёне Цэнтральнага аэрадрома адбылася катастрофа з самалётам „Максим Горький“.

Катастрофа адбылася пры наступных акалічнасцях:

Самалёт „Максим Горький“ рабіў палёт пад кіраваннем лётчыка ЦАГІ тав. Журава, пры другім лётчыку з эскадрылы імя Максіма Горькага тав. Міхеева, маючы на борту пасажырамі ударнікаў ЦАГІ ў колькасці 36 чалавек.

У гэты палёт самалёт „Максим Горький“ суправаджаў трэнерачны самалёт ЦАГІ пад кіраваннем лётчыка Благіна. Не гледзячы на катэгарычную забарону рабіць якія-б там ні было фігуры выпэйшага пілатажу ў часе суправаджэння лётчык Благін парушыў гэты загад і стаў рабіць фігуры выпэйшага пілатажу ў непасрэднай блізкасці ад самалёта „Максим Горький“ на вышыні 700 метраў.

Пры выхадзе з мёртвай пятлі лётчык Благін сваім самалётам ударыў у крыло самалёта „Максим Горький“.

Самалёт „Максим Горький“ з прычыны атрыманых пашкоджанняў ад удару трэнерачнага самалёта стаў разбурацца ў паветры, перайшоў у піке і пачаў разбурацца ў частках і ўпаў на зямлю ў пасёлку „Сокол“ у раёне аэрадрома.

Пры катастрофе загінула 11 чалавек экіпажа самалёта „Максим Горький“ і 36 чалавек пасажыраў — ударнікаў з інжынераў, тэхнікаў і рабочых ЦАГІ, у ліку якіх было некалькі членаў сем'яў.

Пры сутычцы ў паветры таксама загінуў лётчык Благін, які пілатаваў трэнерачны самалёт.

Пахаванне загінуўшых прынята на дзяржаўны кошт і адбудзецца 20 мая г. г. Урадам паставілі на выдачу сем'ям загінуўшых па 10 тысяч руб. адначасовай дапамогі кожнай сям'і і ўстанавіць павышанае пенсійнае забеспячэнне.

Створана камісія на пахаванне ў складзе: Хрушчоў, Харламаў, Ткачоў.

Спіс таварышоў, загінуўшых пры катастрофе: Падвольскі Ігар Нікалавіч — тэхнік завода ЦАГІ, Царэў Алексей Петрович з сынам Колей — слесар завода ЦАГІ,

Дзмітрыева Марыя Фёдаровна — слесар завода ЦАГІ,

Харуто Ігнат Іванавіч — бригадзір завода ЦАГІ, Праскурніна Віктар Сергеевіч — інжынер завода ЦАГІ,

Моліаў Мікіла Фёдаравіч — планавік завода

Казармовіч Семён Абрамавіч з сынам Валодзіяй — рабочы, сакратар парткома завода ЦАГІ,

Разуміхіна Александра Філіпаўна з сынам Валодзіяй — жонка інжынера,

Прохарава Софія Якаўлеўна з дачкой Нелай — слесар, парторг цэха,

Петрушэўскі Віктар Александравіч з сынам Валодзіяй — галоўбук завода,

Бакунто Александра Антоновна — жонка інжынера ЦАГІ,

Орлоў Алексей Іванавіч з дачкой Лідай — інжынер завода ЦАГІ,

Матрсаў Пётр Фёдаравіч — інжынер, загадчык вытворчасці завода,

Галаеў Іван Васільевіч — сталяр, парторг цэха,

Шэногін Сергей Гаўрылавіч — бригадзір, прафорт цэха,

Лапароў Міхаіл Александравіч — кантрольны майстар, парторг цэха,

Сукаў Александр Сергеевіч — рабочы,

Гудзельман Раіса Барысаўна — інжынер,

Сапронаў Алексей Васільевіч — старшыня заўкома завода,

Лебедзеў Сергей Степанавіч — сакратар комсомольскай арганізацыі,

Салміна Надзежда Якаўлеўна — кантрольны майстар,

Янчарак Сігізмунд Якаўлевіч — слесар,

Саламаткін Андрэй Андрэевіч — начальнік планавай секцыі завода ЦАГІ,

Лапшын Іван Петровіч — рабочы,

Вахляніна Елена Хрысанаўна — матарыст лётнай станцыі ЦАГІ,

Мешарын Пётр Андрэевіч — шофер,

Міркіна-Ізраілева Анна Маркаўна — жонка каманданта ЦАГІ.

Экіпажы самалётаў:

Жураў Нікалай Семёнавіч — лётчык ЦАГІ,

Міхееў Іван Васільевіч — лётчык эскадрылы „М. Г.“,

Краўцоў Александр Андрэевіч — інжынер,

Фамін Іван Афанасьевіч — бортмеханік,

Матвеева Сергей Фёдаравіч — бортмеханік эскадрылы,

Буснаватаў Семён Львовіч — бортмеханік,

Медведзеў Алексей Алексеевіч — бортмеханік,

Лакузо Владимир Петрович — бортмеханік,

НАШ МИХЕЕВ

і на барацьбе з саранчай у Дагестанскіх стапах, і на аверабойных штурмах у Палярным моры, і на пасажырскіх лініях „Дэрулюфта“, і ў анітэскадрылы імя Максіма Горькага, дзе Іван Васільевіч пілатаваў такіх складаных і цяжкіх машыны, як напрыклад, „АНТ-14“, імя „Правды“ або „Максим Горький“.

Усім памятны выпадак, як настаўніцу-актывістку, зной у карэльскай глушы абмаразуюшую сабе ногі ў часе абходу вёсак, і В. Міхееў вывёз на самалёце і выраставаў ёй жыццё.

Ордэн Леніна і званне заслужанага лётчыка адзначылі яго работу ў 10-гадовы юбілей грамадзянскай авіяцыі.

І была ў яго вялікая слава безаварыйнага пілота.

За ўсё жыццё ён не ведаў аварыі. І справа была не ва ўдачлівасці, а ў сапраўднай большэвіцкай добрасумленнасці.

Ён ніколі не вылятаў на-авось. Ён не шкадаваў свайго часу, але машына павінна была быць правара на апошнята вінціка.

У адзіным, быць можа, выпадку, голас у яго павышаўся, а ў вачах прабітаў сярдэжны блеск, — гэта калі гутарка заходзіла аб аварыйшчыках, паветраных укарах і ліках.

Дарэмна было даказваць яму, што яго безаварыйнасць ёсць высокая якасць, якая заслугоўвае ўсякага вывучэння.

— Не ведаю, што тут асаблівага. Справа звычайная. Простая акуратнасць — і ўсё, — адказаў ён, сапраўды не разумеючы, як-жа можна вёсці сябе інакш.

Наша эпоха ламае ўяўленне аб героях.

Гераізм чалавечынаў быў у тым, што і ў катастрофе яны аставаліся звычайнымі, дысцыплінаванымі, вытрымлівым, сацыялістамі, незвычайныя людзі, якія на разыходзячыхся ільдах выклікалі навінныя фантастычныя гісторыі партыі, як звычайныя.

— Быць можа, самае даўноснае ў Іване Васільевічу Міхееве — гэта тое, што яго выдатная дакладнасць, уважлівасць і добрасумленнасць была для яго звычайнай, як уважлівасць, як дакладнасць, як гэта, як гэта, як гэта.

Гэта быў з ног да галавы, у

Уся краіна абнажыць галовы, даведаўшыся аб гэтай жудаснай катастрофе.

Самалёт «Максим Горький» карыстаўся велізарнай папулярнасцю ў народзе. Будаваўся ён на рублі і капейкі, сабраныя нашымі газетамі сярод соцень тысяч рабочых служачых і калгаснікаў. «Максим Горький» ствараўся ў атмасферы гарачай любові, якой акружана ў нашай краіне авіяцыя. Грамадская думка зацвердзіла за ім званне флагмана грамадзянскага паветранага флота. І ён у поўнай меры заслужыў гэта званне.

Гэта быў самалёт—унікум, самы вялікі ў свеце охулаўны паветраны карабль. Не толькі ў нас, але і ў іншых краінах ён выклікаў захапленне. Толькі на днях яго аглядалі спадарожнікі французскага міністра Лавала, назіралі яго палёты, і «Максим Горький» атрымаў самы захапляючы водзвы.

У будаўніцтве самалёта «Максим Горький» сказалася высокая авіяцыйная культура нашай прамысловасці. 2.500 пудоў, якімі вызначалася вага гіганта, былі найбольш удалым чынам уложаны ў вельмі прыгожай і дасканалай канструкцыі. Не глядзячы на сваю велізарную вагу і гіганцкія размеры самалёт не толькі быстра лятаў, але і высока лятаў. Яшчэ год назад, у самым пачатку іспытанняў, лётчык Громаў падняўся на ім на вышыню 6 тысяч метраў. Наша краіна мае многа самалётаў, у тым ліку і магутных паветраных дрэдноутаў. Сіла авіяцыі не вызначаецца адным самалётам, яе магутнасць заключаецца ў масе паветраных караблёў. Гібель «Максима Горького», які пакуль быў эксперыментальнай машынай, прызначанай для агітацыйных мэт, не падрывае, зразумела, сілы нашай авіяцыі, тым больш, што гэтай катастрофай канструіраваны «АНТ-20» ці на ёту не дыскредытуецца і, калі будзе прызнана неабходным, наша краіна ў стане ў найкарацейшы тэрмін пабудаваць колькі ўгодна такіх самалётаў.

Тым не менш, усе мы з глыбокай горыччу гаворым аб гібелі «Максима Горького», і з гэтай патужцю далучаюцца ўсе культурныя людзі ў іншых краінах, бо «Максим Горький» быў каштоўнейшым

наватаў, Медведзеў, Лакузо, Власаў, Бунін, Бегам, складаным экіпаж «Максима Горького», загінулі як героі, да канца выканаўшы свой абавязак.

Загінуўшы пасажыры самалёта належалі да ліку адборных, лепшых людзей ЦАГІ, пабудаваных гэту цудоўную машыну.

Страта такіх людзей цяжкім болям адзавецца ў сэрцах рабочых і сялян нашай краіны. У нас многата вопытных і самаадданных лётчыкаў, у нас нямае талентаў і талентаў інжынераў, у нас мільёны выдатных работнікаў — няма такой страты, якую не маглі б змяніць ніякія, але нам дораг кожны чалавек, соцыялістычнай прызямле лютзі важней самай лепшай машыны, — вось чаму страту загінуўшых назіраў краіна расцвяціць як самыя цвяжыя зышкі учарашняй катастрофы.

Прычынай катастрофы, як усталявана следствам, з'яўляецца паручэнне лётчыкам Благіным, загінуўшым са сваім самалётам, загаду аб парадку суправаджэння «Максима Горького», такім чынам, «Максим Горький» загінуў ад недысцыплінаванасці лётчыка, ад таго самага паветранага азартнага, якое яшчэ раз і такім жудасным чынам паказала, якую незлічоную шкоду яно можа прычыніць. Не дарма гэту злачынную традыцыю партыі і ўрад калёным жылезам выпальваюць з нашых паветраных караблёў. Але, відаць, яшчэ не ўдалося вывесці гэту шкодную струту поўнасьцю.

Неабходна зрабіць усе вывады з учарашняй катастрофы. Правіла тав. Варашылава — «Паветраных хуліганаў не падпускаць і на вярсту к ваеннай авіяцыі» — павінна быць ажыццёўлена і ў грамадзянскім паветраным флоте без усякіх аслабленняў.

Савецкі ўрад, які ўмее, як ні адна ўлада ў свеце, цаніць людзей і падтрымліваць іх у горкую мінуту няпачасці, прыняў меры да забеспячэння сям'яў загінуўшых пры катастрофе, адпусціўшы кожнай сям'і аднарабовую дапамогу ў 10 тыс. руб. і ўстанавіўшы павышанае пенсійнае забеспячэнне.

Вечная памяць загінуўшым таварышам, слаўным будаўнікам нашай пераможнай авіяцыі!

(З перадавога артыкула «Правды»)

ПАГІ.

Сунцоў Іван Васільевіч — рабочы, прафорг цеха.
Кукін Канстанцін Еўграфавіч — кантрольны майстар, парторг цеха.

Пастухін Васіль Ефімавіч — галоўны механік завода ЦАГІ, інжынер.

ЧЫРВОНАЯ СТАЛІЦА У ЖАЛОБЕ

МАСКВА, 19 мая (БЕЛТА). На ўсіх прадпрыемствах чырвонай сталіцы адбыліся мітынгі і гутаркі, прысвечаныя памяці трагічна загінуўшых ударнікаў савецкай авіяцыі. Маскоўскія пролетары з пачуццём найглыбейшага смутку сустрэлі вестку аб гібелі паветранага гіганта «Максим Горький».

— Мы яшчэ пясней агуртуемся вакол нашай партыі і яе правядыра тав. Сталіна, — гаварылі ў сваіх выступленнях рабочыя завода імя Сталіна, электравоза імя

Куйбышава, завода «Каучук» імя Фрунзе», «Красный богатырь» і інш. фабрык і заводаў сталіцы. На змену загінуўшым рабочым і інжынерам ЦАГІ мы вылучым новыя кадры. Мы першым гатовы прыняць удзел у пабудове новага паветранага гіганта.

З абурэннем усе выступаўшыя асуджалі абуральную недысцыплінаванасць лётчыка Благіна і абавязаліся мацаваць у сябе на вытвор-

часці жалезную пролетарскую дысцыпліну.

У пісьме к тав. Сталіну, прынятым на жалобным мітынгу, многачысленыя калектывы рабочых і служачых ЦАГІ запэўняе правядыра партыі, што смерць таварышоў не расстроіць іх рады. З той жа энергіяй, з якой мы будавалі самалёт-гігант «Максим Горький», будзем змагацца за лепшую ў свеце марку — марку ЦАГІ, за будаўніцтва лепшых у свеце караблёў чырвонага паветранага флота.

Бласаў Петр Іванавіч — інжынер ЦАГІ, рылі «М. Г.».

Бунін Валентін Петровіч — інжынер ЦАГІ.

Бегам Александр Лазаравіч — інжынер эскадрылі «М. Г.» і

Благін Нікалай Паўлавіч — лётчык ЦАГІ.

ЎСЯ СОВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ СКАРЫЦЬ АБ ГЭТЫХ ВЫДАТНЕЙШЫХ ЛЮДЗЯХ...

З быстрой маланкі па фабрыках, заводах, установах і інстытутах сталіцы БССР паншралася вестка аб цяжкай страце, панесенай краінай 18 мая — аб гібелі адважных байцоў нашай савецкай авіяцыі, аб катастрофе гіганта-самалёта «Максим Горький».

З пачуццём вялікага смутку абіраўся ўчора прапоўняны на жалобны мітынг. Захоўваючы суровае маўчанне, яны выслухоўвалі жалобную вестку.

— На нашы сродкі, нашымі сіламі быў створан гігант-самалёт «Максим Горький» — завілі рабочыя завода імя Варашылава. — Мы паказалі ўсёму свету, на якія подвигі здольны рабочы клас, якіх велізарных выпынаў можа ён дасягнуць, калі ён становіцца гаспадаром краіны.

— Гібель экіпажа і самалёта, — гаварылі варашылаўцы, — рэзультат недысцыплінаванасці лётчыка Благіна. Гэта частка паветранай глыбока запала ў свядомасць рабочых.

— Яшчэ мацней будзем змагацца за промфінцян, яшчэ больш будзем мацаваць абароназдольнасць нашай вялікай радзімы, — заявілі рабочыя і служачыя завода «Большевик». Магутныя паветраныя караблі рэжы над савецкай зямлёй, і замест загінуўшага самалёта «Максим Горький» наша маладая краіна, краіна невычарпальных магчымасцей, створыць новыя, яшчэ больш бліскучыя гіганты авіяцыі.

Пабудова магутнейшага, самага буйнага ў свеце, выдатна аснашчонага паветранага дрэдноута, яго бездакорная работа да апошняй мінуты — усё гэта ярка сведчыць, што краіна Саветаў дасягнула вяршыль авіяцыйнай тэхнікі, да якіх

не дацягнулася ні адна іншая краіна свету.

І рабочыя завода імя Кірава гаварылі на мітынгу:

— Мы можам стварыць такія-ж караблі, якім быў агітсамалёт «Максим Горький». І мы іх створым! Яны будуць лепшымі помнікам нашым загінуўшым таварышам, перадавым байцам за соцыялізм.

Калектыву фабрыкі імя Кагановіча піша: «Самым каштоўным і самым разнастайным капіталам з'яўляюцца людзі, кадры» — сказаў наш Сталін. Выдатная майская прамова тав. Сталіна, выклікаўшая ва ўсіх рабочых новую хвалю энтузіязму і ўдзельна, дапаможа нам вылучыць і вырабіць на змену загінуўшым ударнікам соцыялістычнага будаўніцтва новыя кадры аднаеішых большэвікоў — партыйных і непартыйных, поўнацю аўладаўшых перадавой тэхнікай.

— Краіна Саветаў з яшчэ большай упартасцю будзе асвойваць вышэйшую тэхніку пілатажу і забавуваць прасторы паветра — з'яўляючы у сваіх рэзальючых напентывы студэнцтва, навуковых і адміністрацыйна-тэхнічных работнікаў Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта і Політэхнічнага інстытута.

Учора ў рэдакцыю з'явілася група шофераў сістэмы Наркомсўгасаў — тт. Гірын, Кулагін, Кутузаў, Фастовец, Лаппо. Першая думка, якая нам прыйшла, калі мы даведліся аб няпачасці, — казалі шоферы, — гэта энергічна, лепш пранаць. Гэтым мы яшчэ больш умацуем нашу савецкую авіяцыю, абарону нашай краіны.

У рэдакцыю прыбываюць усё новыя і новыя водгукі:

— Адамо ўсе свае сілы нашай краіне, нашай вялікай справе, яшчэ

пясней агуртуемся вакол нашага вялікага Сталіна, — пішуць працоўныя Менска — і няхай не радуюцца нашы класавыя ворагі. Выпадкова гібель гіганта-самалёта яшчэ больш павялічыла нашу пільнасць, гэта літні раз напамінае, што суровая дысцыпліна ў нашых радах — важнейшая зарука нашай перамогі

**

Жалобныя мітынгі адбыліся на фабрыках, заводах і ў навучальных установах Віцебска. З глыбокім жалем тысячы рабочых і работніц сустрэлі вестку аб трагічнай гібелі лепшых ударнікаў савецкай авіябудаўніцтва.

Мы глыбока патрасяны гібеллю экіпажа самалёта-гіганта і групы ударнікаў ЦАГІ, — заяўляюць рабочыя і работніцы панчонна-трыхатэжнай фабрыкі імя Клары Цэткін. — Але гэта катастрофа ні ў якім выпадку не ўносіць замяшання ў нашы рады. Песна агуртаваныя вакол партыі і вялікага любімага правядыра таварыша Сталіна, мы вырасім з нашых радоў лепшых ударнікаў, новых герояў-лётчыкаў, парашуцістаў, канструктараў. Робатай на «выдатна», умацаваннем працоўнай дысцыпліны, ператварэннем фабрыкі ў крэпасць абароны мы ўпэўнем памяць загінуўшых таварышоў.

Мітынгі адбыліся на ільнопрадзільнай фабрыцы «Дзіна», у друкарні «Комінтэрн» і на іншых прадпрыемствах горада.

**

Атрыманыя позна ноччу з іншых раёнаў водгукі з поваду паветранай катастрофы будуць надрукаваны ў заўтрашнім нумары.

у аконны. Сярод іх былі і большэвікі. Міхееў быў тэлефаністам, шоферам. Ён дапытліва авалодваў машынай, і машына вучыла яго дакладнасці. Лётчыкам ён стаў толькі прапашушы доўгую і кранатлівую работу бортмеханіка.

Вучэбы самалёт ён скамбінаваў сабе сам, вылаўліваючы — дзе крыло, дзе стабілізатар, уцалёўшы ад чыёй-небудзь аварыі.

То быў цяжкі час на зары савецкай авіяцыі. Але палёты на такой машыне дазі Міхееву тую выключную трэніроўку, тое даўноснае майстэрства лётчыка, якое яго характарызавава ва ўсе наступныя гады: і ў выдатным пералёце Масква—Пекін, за які ён быў уагнароджан ордэнам Чырвонага сцяга,

лавер і большэвік, патрэбны і дарэгі ўсім, хто з ім сутыкаўся.

Пройдуць гады. У плоні і кроў мас увайдае тая чоткасць у працы, тая скромная і вялікая прастата, тая дысцыплінаванасць і штосекундная адданасць грамадскай рабоце, якія характарны сёння для людзей, падобных І. В. Міхееву.

Талы, праз многа гадоў, праслухаюць людзі расказ аб безаварыйным лётчыку Міхееве, якога любілі дзеці і слухаліся машыны, і скажуць:

— Гэта наш Міхееў, бо вобліе яго жыўе ў нашых справах.

А ў гэтым — бясмерце, рэальнае большэвіцкае бясмерце.

С. ТРЭЦЬЯКОЎ.

Н. С. ЖУРАЎ

Шлях быў доўгі і трудны. Каб забавуваць паветра, трэба забавуваць новае жыццё. І ў радах соцень тысяч такіх-жа, як ён, оялянокі сын, Нікалай Жураў прабіваўся да гэтага новага жыцця з вінтоўкай у руках. Чырвоная гвардыя, Ленінград, Пулкава, Чырвоная армія, усходні і паўднёвы флянты.

Рэвалюцыя перамагла. І рэвалюцыя дала Нікалаю Жураўу і тысячам такіх-жа, як ён, шырокія магчымасці крылі.

... Севастопальская школа... Ваенная школа лётчыкаў у Маскве... Вышэйшая школа стральбы і бомбамятання. Восем яны, гэтыя паветраныя ўніверсітэты, якія выхавалі такога выдатнага пілота і такога непараўналага большэвіка, якім быў Нікалай Семёнавіч Жураў.

**

Першыя савецкія цяжкія самалёты падмаюцца з аэрадрома. І адным з першых вадзіцеляў новых машын — Жураў, нязменна спадкоўны, дакладны, вытрыманы! Цвёрдая рука, пільнае вока, вопытнасць лётчыка, які з 1921 года ўпэўнена рэе ў савецкім паветры над савецкай зямлёй.

Адкрыта лінія «Дэруліфта» Ле-

нінград—Рыга. Нікалай Жураў пілот гэтай лініі.

З Масквы ў Харкаў везуць паветраным шляхам мэтрыцы «Правды». Нікалай Жураў — пілот авіяатрада імя «Правды», яе заслужаны, прэміраваны ударнік!

І вось новы этап жыцця — ЦАГІ, трудная і адказная работа лётчыка-выпрабавальніка новых машын.

Хладнакроўе і вытрыманасць — стыль Журава.

Высокі гонар вышаў на доўго Журава. Разам з лётчыкам Громавым ён праводзіў перапачатковыя іспытання «Максима Горького». Ён быў слаўным пілотам найважлівага ў свеце паветранага карабля.

Даўноны чалавек, у якога на ўсё хапала часу: і налятаць за сваіх жыццё ў паветры больш з тысяч лётных гадаў, і ў свае вольныя гадзіны — вучыцца, вёсці грамадскую работу.

Лётчык Жураў. Член Баўманскага райсовета Жураў. Шырокая, радасная ўсмішка на смуглым твары. Крэпшы у скураным паліце і нізка насукутай шапцы... Такім ён астаецца наваўсёды ў памяці таварышоў. Спакойны, жыццерадасны, смелы.

Вечная памяць экіпажу

ПАРЫЖ, 18 мая. (Па тэлефону). Глыбока патрасеў няпачасцем з нашым любімым дзецішчам, самалётам-гігантам, яго катастрофай, якая каштавала жыцця нашым лётчыкам і ударнікам лепшай у свеце авіяцыйнай прамысловасці.

Мы, большэвікі, ніколі не здаёмся, ніколі не прыходзім у смутак, ніколі не адступаем. І зараз — перад цэламі паўшых байцоў, перад абломкамі разбітага самалёта

дадзім слова стварыць замест яго яшчэ больш моцны і выдатны паветраны карабль. Гэта будзе лепшым помнікам нашым любімым і родным загінуўшым таварышам.

Вечная памяць слаўнаму экіпажу «Максима Горького», вечная памяць загінуўшым ударнікам ЦАГІ!

Камандзір эскадрылі імя Максима Горькага — МИХАИЛ КАЛЬЦОЎ.

(«Правда»).

Н катастрофе самалёта „Максим Горький“

За дысцыпліну і безаварыйнасць

Гутарка з начальнікам галоўнага ўпраўлення грамадзянскага павятраўнага флота тав. І. Ф. Ткачовым

У гутарцы з супрацоўнікам ТАСС начальнік Галоўнага ўпраўлення грамадзянскага павятраўнага флота тав. І. Ф. Ткачоў заявіў:

— Загінуў «Максим Горький» — краса і гордасць савецкай авіяцыі. Гэты самалёт-гігант, не меўшы ў свеце сабе роўных, адзіўляў усіх, хто яго бачыў у дэталіх не толькі размерамі, але і найвышэйшым узроўнем авіяцыйнай тэхнікі, дасягнутым савецкай краінай.

Гібель гэтым не знізіла гэтай выдатнай машыны. Загінула яна пасля таго, калі ўсё ўжо было правярэна, выпрабавана, калі ўсе атрыманыя даныя пацвярджалі высокі яе клас і бездакорную работу. Геранічныя яе будаўнікі — работнікі ЦАГІ — поўнацэнныя закончылі абсталяванне і праз некалькі дзён павіны былі аддаць яе для шырокай эксплуатацыйнай работы ў эскадрыльі імя Максіма Горькага.

І ў гэты трагічны дзень — лепшыя ўдарнікі ЦАГІ — будаўнікі самалёта, адпраўляючыся ў палёт, усе былі ўпэўнены ў сваім дасціпшы, радасна ішлі ў павятра.

У сваім апошнім палёце «Максим Горький», як заўсёды, у руках выдатнага лётчыка тав. Журава, лёгка і быстра адарваўся ад зямлі, зрабіў прыгожы разварот над аэрадромам, пайшоў на круг у раёне Масквы, суправаджаемы двухмесным самалётам з кіноаператарам і аднамесным самалётам, пільтуемым лётчыкам Благіным.

Усё шло ўдачна. Але вось «Максим Горький» зрабіў разварот і вяртаецца к аэрадрому. Раптам, у плаўны стройны палёт «Максіма Горькаго» ўмешваецца лётчык Благінін, самавольна, з хуліганскім ухварствам пачаўшы рабіць розныя фігуры вышэйшага пільтажу каля самалёта-гіганта.

У гэтым чалавеку пратвалася не вытрывалая яшчэ дзікая, анархічная натура, якая старэйшая тое, што ў павятры няма перашкод для яе хуліганскіх праўленняў. Некалькі вабароненых, не дапушчальных у палёце фігур — і самалёт Благіна ўразаецца ў «Максіма Горькаго».

Цяжка ранены гігант з выключанымі матарамі яшчэ трымаецца ў павятры ў руках моцных людзей т. Журава і Міхеява, плануючы к аэрадрому.

Але ўдар аказаўся смяротным, і наш слаўны, любімы краінай крэсавец «Максим Горький» загінуў разам з лепшымі ўдарнікамі — яго будаўнікамі.

Напаліўшы жыццём за свой учынак і лётчык Благінін.

Які ж вывад і што рабіць?

Вывад ясен: самалёт і людзі загінулі па віне недасціпнага лётчыка. Сам самалёт «Максим Горький» увайшоў у гісторыю развіцця савецкай авіяцыі, як найвышэйшае дасягненне, і гэта ацэнка астанецца, не глядзячы на гі-

лётным асяроддзі ёсць яшчэ людзі, якія не хочуць падначальвацца цвёрдай жаледай пролетарскай дысцыпліне і гэтым прыносяць каласальную шкоду слаўнай савецкай авіяцыі.

Праўда, у гэтай галіне ўжо многа зроблена, асабліва авіяцыйнай РСЧА, дзе цвёрдае рашучае кіраванне наркома абароны Кліменція Ефрэмавіча Варашылава, яго бязлітасная барацьба з дысцыплінаванасцю, павятраўным хуліганствам, амаль выкаранілі гэтыя з'явы.

Безумоўна, сярод лётнага складу грамадзянскай авіяцыі лётчыкі тыпу Благіна — не масавая з'ява, а толькі адзіночкі. Але яны ёсць яшчэ, і з імі побач з шырокай выхавальнай работай, трэба весці самую рашучую барацьбу.

Нямалаважнае значэнне мае ў гэтай справе абстаноўка і асяроддзе, у якім жыве і выходзіць лётны склад.

У авіяцыйных арганізацыях і адукацыйных павіны быць устаноўлены цвёрды парадкі, дысцыпліна, патрабавальнасць, вытанальнасць. Гэта разам з добрай выхавальнай работай з'яўляецца лепшай тэрапіяй ад праўленняў недасціпна-наважасці і павятраўнага хуліганства.

Мы рашуча стайм за смеласць, храбрасць у сістэме выхавання лётных кадраў савецкай авіяцыі, адчотліва, разумна прымяняемыя пры выкананні атрыманых заданняў. Але з такой-жа рашучасцю мы змагаемся і павіны будзем змагацца да поўнага выкаранення з самавольнымі анархічнымі праўленнямі бізаметнага і бізасэнсанага павятраўнага фокусізму, якое часцей за ўсё прыводзіць да цяжкіх вынікаў.

Надаўна працоўныя савецкай краіны пачулі выдатныя словы прадаўцы тав. Сталіна аб людзях, аб кадрах. Новым творчым уздымам яны былі апатканы ўсюды, дзе геранічна, ударнай працай будуюцца сацыялізм.

Выдатныя людзі слаўнай савецкай авіяцыі, якія перажываюць за сава цяжкую ўтрату гібелі лепшых ударнікаў і лепшага свайго самалёта, з поўным разуменнем значэння слоў правадыра, могуць сказаць толькі адно: мы будзем працаваць над людзьмі, над кожным чалавекам з большай увагай, з большай патрабавальнасцю і безумоўна выкараніць у сваім асяроддзі недапушчальныя з'явы, забудзішы каштоўных людзей і самалёт «Максим Горький».

Савецкая авіяцыя будзе расці і мацнець, заваёўваючы павятра для вялікіх мэт сацыялістычнага будаўніцтва і абароны краіны.

Вечна памяць загінуўшым.

ДЭЛЕГАЦЫЯ ПІОНЕРРАБОТНІКАУ БССР У ТАВ. П. П. ПОСТЫШЭВА

Сакратар ЦК КП(б)У т. П. П. ПОСТЫШЭВ і сакратар ЦК ЛКСМУ тав. АНДРЭЕВ сярод дэлегацыі піонерработнікаў Беларусі. НА ЗДЫМКУ: першы рад (злева направа)—т. ПІНХАСІК («Чырвоная змена»), АНДРЭЕВ, ГЕНКІНА (кіраўнік дэлегацыі), ПОСТЫШЭВ, САВІЦКАЯ (важатая польскага піонератрада — Менск); другі рад т. АНТАНЕВІЧ (рэдактар газеты «Піонер Беларусі»), ФІНКЕЛЬ (Цэнтральная дзіцячая тэхнічная станцыя), КАСПЯРОВІЧ (НКА), СТЭЛЬМАХАВА (піонераддзел Гомельскага ГК ЛКСМБ); трэці рад т. БЯЛЯУСКІ (рэдактар украінскай піонерскай газеты «За змiну»), ЮЗЕФОВІЧ (сакратар ЦК ЛКСМУ), КАВАЛЕНКА (піонераддзел ЦК ЛКСМУ), ТАЛЕРМАН (важаты піонератрада 25-й узорнай школы — Менск), БЛЕН (дырэктар Віцебскага дома мастацкага выхавання дзяцей) і КРЫВАНОСАУ (загадчык піонераддзела Маргінскага РК ЛКСМБ).

7 дзён дэлегацыя піонерработнікаў Беларусі знаёмілася з работай украінскага комсамола па камуністычнаму выхаванню дзяцей. Асноўнай мэтай дэлегацыі было дэталёва вывучыць вопыт так званых постышэўскіх пляцовак пры жылкааператывах, на якіх праводзіцца вялікая выхавальная і культурная работа з дзецьмі.

Гісторыя стварэння такіх пляцовак цесна звязана з імем тав. Постышэва. Гэта па яго ініцыятыве створаны ўсе пляцоўкі і зараз на Украіне няма ні аднаго буйнага дзіцячай пляцоўкі.

На кожным скверы, у любым садзе відаць выключныя клопаты аб дзецях, аб іх выхаванні. У Кіеве будуюцца ўсеўкраінскі фізкультурны стадыён. Будаванне гэтага стадыёна пачата з дзіцячага аддзялення.

Сёння ў Кіеве адкрываецца дзіцячы тэатр. У будаўніцтва гэтага тэатра ўкладзена 3 млн. руб-

Постышэвым. У гутарцы прымаў удзел сакратар ЦК ЛКСМУ тав. Андрэеў.

Кіраўнік дэлегацыі тав. Генкіна расказала аб уражаннях дэлегацыі пасля азнаямлення з пастаноўкай піонерработы ў Кіеве.

Разгарнулася ажыўленая гутарка.

Тав. Постышэў зрабіў рад укаванняў, як лепш паставіць піонерскую работу.

— Вы павіны — гаворыць ён, — дабіцца такога становішча, каб кожны камуніст, кожны комсамалец, кожны грамадзянін лічыў справай гонару і класіцызму аб дзецях. Калі людзі бачаць, што яны твораць вялікую справу, яны ганарыцца пладамі свайго работы, яны імкнуцца зрабіць яшчэ больш.

Асабліва ўвагу тав. Постышэў звярнуў на кадры піонерработнікаў. Лепшых камуністаў, вопытных людзей трэба паставіць на выхаванне дзяцей. На Украіне пераважылі на гэту работу значную

многія піонерарганізацыі заняліся выключна культурніцтвам. Гэта шкоднае перагіб. Трэба падняць палітычнае выхаванне піонераў.

— Гэта-ж факт, — гаворыць тав. Постышэў, — што піонера ад непіонера можна адрозніць часам толькі па гадзітку.

— Перадайце партыйным і камсамольскім арганізацыям Беларусі, каб яны больш увагі аддавалі дзецям, бо дзецім належыць наша будучыня.

Вы павіны дабіцца такога становішча, якое мы маем на Украіне. У нас піонеры не скардзіцца, што комсамол мала імі займаецца. Савецкая Беларусь атрымала **ордэн Леніна** за паспяховую работу на гаспадарчым і культурным фронце. Вы павіны атрымаць другі ордэн — за камуністычнае выхаванне дзяцей.

Гутарка прадаўчалася паўтары гадзіны. Яна пакінута выключна моцнае ўражэнне на ўсіх удзель-

„У ВАШЫХ ПАДАЧКАХ МЫ НЕ АДЧУВАЕМ ПАТРЭБЫ“

Дастойны адказ амерыканскім клерыкалам

МАЗЫР. (Кар. «Звязды»). Надаўна ў адрас двух азарыцкіх грамадзян было атрымана 153 далары ад амерыканскага яўрэйскага клерыкальнага таварыства. У асобным пісьме было ўказана каму раздаць гэтыя грошы ў выглядзе дапамогі.

Агульны сход яўрэйскага насельніцтва мястэчка Азарычы з вялікім абурэннем сустраў гэту надачку і ў адказ на яе паставіў — грошы вярнуць назад і напісаць у адказ пісьмо.

Прыводзім тэкст гэтага пісьма: «ПРЭЗІДЭНТУ КЛЕРЫКАЛЬНАГА ТАВАРЫСТВА ў АМЕРЫЦЫ МЕНДЭЛЮ ХАЙМУ.

Атрымаўшы ад вас пісьмо і 153 далары для раздачы ў выглядзе дапамогі ніжэйпамянёным асобам, мы, азарыцкія працоўныя яўрэі, абураны вашым паступкам.

У той час, калі ў нас, у Савецкім Саюзе, жывеца вельмі добра, калі ў свабодным Савецкім Саюзе правільна вырашана пеніска-сталінскае нацыянальнае пытанне, калі яўрэйскае працоўнае насельніцтва, былая яўрэйская працоўная бедната гарадоў і мястэчак працуе на буйнейшых сацыялістычных фабрыках, заводах, у калгасах, промарцелях, дзе так высока ўзровень матэрыяльны і культурны ўзровень працоўных, — няма сумнення, што ў ВАШЫХ ПАДАЧКАХ МЫ НЕ АДЧУВАЕМ ПАТРЭБЫ.

У нас, у Савецкай Беларусі, як і ва ўсім магутным СССР, НЕ АСТАЛОСЯ І СЛЕДУ АД ПРАКЛЯТАЙ СПАДЧЫНЫ былой капіталістычнай Расіі — беспрацоўя і жабрацтва. Намі кіруе партыя ЛЕНІНА, найвялікшы правадыр працоўных таварыш СТАЛІН. У выніку правядзення пеніска-сталінскай нацыянальнай палітыкі ў Савецкім Саюзе ёсць рад яўрэйскіх нацыянальных раёнаў і яўрэйская нацыянальная вобласць (Бірабіджан).

Вы пішаце, каб вашы грошы мы размеркавалі паміж бяднейшым насельніцтвам.

Вы пішаце, каб вы далі грошы грамадзяніну БОРЭРУ. Вы зусім не ведаеце, як зараз жыве Борэр! Адзін сын яго зараз з'яўляецца інжынерам, атрымлівае 600 руб. у месяц, другі сын служыць бухгалтэрам з акладам у 250 руб., а трэці сын, высокакваліфікаваны рабочы, жыве сумесна з бацькам і атрымлівае зарплату 300 руб. у месяц, працуе ў арцелі.

Або ўзяць ГОЛАДА Вульфа, якому вы таксама просіце даць вашы грошы. Ён з'яўляецца капітанам інтэрнацыянальнага калгаса «Окцябр», за 1934 г. зарабіў у калгасе 60 пудоў хлеба і 120 пудоў бульбы. Надаўна Вульф забіў добрую свініну, частку мяса ён прадаў за 500 рублёў, а астатняе пакінуў для сябе і для сям'і.

РАБІНОВІЧ Ілья таксама не патрабуе вашай падачкі. Ён працуе ў азарыцкай мэблевай арцелі, зарабляе звыш 200 руб. у месяц. Усе яго дзеці вучацца ў маскоўскіх навучальных установах (там, дзе раней яўрэям не дазвалялі жыць) і хутка будуць інжынерамі і дэктарамі.

ЦЭНТЭР Ізраіль таксама не адчувае патрэбы ў вашай падачцы. Ён атрымлівае ад дзяржавы пенсію 70 рублёў у месяц. Яго дачка Сара з'яўляецца загадчыцай дзяржаўнай ашчаднай касы. ШУЛЬМАН Хася таксама не адчувае патрэбы ў дапамозе. Яе сын зараз з'яўляецца старшынёй абутковай арцелі і атрымлівае 300 руб. у месяц.

Такое-ж становішча ўсіх нашых грамадзян мястэчка. УСЕ ЯНЫ ПРАЦУЮЦЬ І ЖЫВУЦЬ У СВАЁЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РАДЗІМЕ, усе яны проста з іранічным смехам праслухалі ваша пісьмо і паставілі напісаць вам адказ.

Пісьмо падпісала 40 асоб: Рабіновіч, Голад, Шульман, Кавалерчык, Шпітальнік і іншыя.

У гор. Калінкавічы таксама было прыслана з Амерыкі 49 далараў з гэтай-жа мэтай. Працоўныя яўрэі горада таксама паставілі адказаць грошы назад і напісалі ў адказ пісьмо, падобнае па сваёму сэнсу да азарыцкага.

У ЦВК БССР

КОНКУРСЫ-СПАБОРНІЦТВЫ СОВЕТАУ У 1935 г.

Прэзідыум ЦВК паставіў уключыцца ва ўсеагульны конкурс-спаборніцтва советаў і правесці ў 1935 годзе конкурс-спаборніцтва советаў БССР.

У маі—снежні намечана правесці конкурс гораветаў на лепшую

наму будаўніцтву і ў ліпені—снежні—конкурс сельсаведаў на лепшую арганізацыю фінансавай работы.

Райвыканком і гораветам прапанавана неадкладна абгаварыць паставы ЦВК БССР і БССР

Але над людзьмі, трэба многа і ўпарта працаваць. Гэты трагічны выпадак паказвае, што ў нашым

ведкай авіяцыі, якой яны так аддана і гората аддавалі сваю энергію і сілы і аддалі сваё жыццё.

прадстаўляе сабой выключны будынак. Ён пабудаван пад непадсродным кіраўніцтвам і наглядам тав. Постышэва. Недарма работнікі тэатра называюць т. Постышэва сваім прапрабам.

Аб увазе да дзяцей, якую працягвае т. Постышэў, ярка сведчыць той факт, што Харкаўскі Дом урада адведзен пад дзіцячы палац. Грандыёзны дзіцячы палац будзецца зараз у Кіеве.

16 мая дэлегацыя піонербудыўшчыкаў Беларусі была прынята тав.

Постаў. — А ў нас-жа ёсць многа казусаў з піонербудыўшчыкамі. Вось мой сын, — гаворыць тав. Постышэў, — прыходзіць дамоў і смяецца са сваёй вяскага, які не ведае хто аўтар твору «Евгений Онегин».

Неабходна звярнуць вялікую ўвагу на палітычнае выхаванне піонераў. Камісцы ў нас ударыліся ў бок выключна палітычнай работы, забыліся аб другіх важных элементах работы з дзецьмі. Гэты пераціб быў шапраўлен. Але зырав

нашаў. Піонербудыўшчыкі ў асобе тав. Постышэва чалавека выключнай прастаты, выключна ўважлівага і чулага.

Недарма, калі дэлегацыя атрымлівала пропускі на прыём да тав. Постышэва, у бюро пропускуў стаяла група піонераў, якая чакала выдачы і ім пропускуў. Яны таксама ідуць да тав. Постышэва. Яны ведаюць, што ён іх прыме, выслухае, парайць, дапаможа ліквідаваць усе труднасці, з якімі яны сустракаюцца.

му транспарту, у чэрвень-жніўні — конкурс гарадскіх і сельскіх саветаў на лепшую арганізацыю дапамогі школе, у маі — жэстпадзе — конкурс горсаветаў і саветаў рабочых пасёлкаў на аднаўленню і захаванню жыллёвага фонду і па дабрабыту. У маі — снежны адбудзецца конкурс на лепшы сельсовет на арганізацыю развіцця сацыялістычнай жывёлагадоўлі ў калгасах, саўгасах і ў гаспадарках калгаснікаў, чэрвень — кастрычніку — конкурс сельсаветаў па дарож-

ах конкурсаў саветаў, арганізаваць раённыя і гарадскія конкурсы камісіі, разгарнуць канкрэтную работу па правядзенню конкурсаў.

Для кіраўніцтва ўсімі конкурсамі саветаў пры прэзідыуме ЦВК створана Цэнтральная конкурсная камісія пад старшынствам тав. Ляўкова. Для прэміравання лепшых гарадскіх і сельскіх саветаў, іх старшын і актывістаў ствараюцца рэспубліканскія прэміяльныя фонды.

СПАЧУВАННЕ РЭДАКЦЫІ «ЮМАНІТЭ»

ПАРЫЖ, 19 мая, 3 г. (Па тэлефону). Калектыў работнікаў «Юманітэ» выказвае свой глыбокі жал на поведзе трагічнай катастрофы, якая адбылася з самалётам «Максім Горький».

Выказваем сваё брацкае спачуванне сем'ям загінуўшых і глыбока перажываем разам з працоўнымі Савецкага Саюза гэту цяжкую ўтрату.

Калектыў рэдакцыі «Юманітэ».

НА ПАРТЫЙНЫЯ ТЭМЫ

V. ПРЫВЕСЦІ У ПАРАДАК ПАРТЫЙНУЮ ГАСПАДАРКУ*)

Тав. Кагановіч у сваім дакладзе на XVII з'ездзе партыі з асаблівай сілай падкрэсліў, што «ўлік членаў партыі трэба паставіць з усёй строгаасцю».

Між тым, становішча ўліку ў партарганізацыях КП(б)Б аказалася настолькі запусчаным, што ўлік не толькі не дапамагае партыйнаму кіраўніцтву ў вывучэнні, надборы і вылучэнні партыйных кадраў, але падчас няправільна арыентацыі і затрунне кіраўніцтва партарганізацыі. Такое становішча ўліку камуністаў з'яўляецца прамым рэзультатам ігнаравання гэтай важнейшай галіны работы, пераўвядзення таго, што без правільна наладжанага ўліку складу камуністаў нельга правільна паставіць партыйныя кадры, нельга пасур'ёзнаму ўзяццю за вывучэнне, падбор і вылучэнне гэтых кадраў.

Гаворачы аб узняцці пільнасці, некаторыя партыйныя арганізацыі не зразумелі, што правільная паставіць пільнасць камуністаў, уважлівы адносіны да захоўвання і выдачы партыйных дакументаў — ёсць важнейшы элемент, які дае нам магчымасць выявіць і выкрыць пралезшых у партыю ашуканым спосабам чужых элементаў і што да пастаноўкі гэтай работы неабходна тама аднесціся з асаблівай уважлівасцю і сур'ёзнасцю.

Лозунг «Кадры вырашана ўсё», даны таварышам Сталіным у сваім гістарычным выступленні на вышэйшай акадэмікаў Чырвонай арміі, указвае правадыра нашай партыі, што «толькі тыя кадры добрыя, якія не баяцца труднасцей, якія не хаваюцца ад трудна-

Г. РУБІНШТЭЙН

сцей, а, наадварот — ідуць пасустрэча труднасцям для таго, каб перамагчы і ліквідаваць іх», — датычыць у першую чаргу нашых партыйных кадраў. Гэта ўказанне таварыша Сталіна, яго пасляховае выкаванне патрабуе, каб партыйныя арганізацыі заняліся кожным чалавекам, апраўжылі нашы кадры ўвагай, заняліся крапатлівай работай па выхаванню камуністаў.

Але гэта задача можа быць з поспехам вырашана толькі тады, калі мы будзем ведаць нашы кадры, іх сістэматычна вывучаць, ліквідуем факты бяздушна-бюракратычных адносін да работнікаў, калі «замест таго, каб вывучаць людзей і толькі пасля вывучэння ставіць іх на пасты, нямудра шыраюцца людзьмі, як пешкамі».

Правільна пастаўлены ўлік заклікан дапамагчы партыйнай арганізацыі ў вырашэнні гэтай важнейшай задачы. Адным з важнейшых ўчотных дакументаў з'яўляецца асабовая картка камуніста. Ад таго, як гэта картка вядзецца, як яна захоўваецца, залежыць многае ў правільнай пастаноўцы ўліку.

Асноўнай задачай уліку з'яўляецца тое, каб асабовая картка камуніста правільна адлюстроўвала даныя аб жывым чалавеку, адлюстроўвала-б рух камуніста на рабоце, на вучобе, атрыманыя ім спатканні і т. д. Улік павінен правільна адлюстроўваць колькасць і якасць становішча партыйнай арганізацыі, яе рух і змены. Для гэтага павінны партый-

ныя арганізацыі, асабіста сакратар парткома, павінны неадкладна і дакладна ўлічваць усё, што ў даных камуніста, а РК і ГК — неадкладна ўносіць як ва ўчотныя карткі, так і ў іх копіі, якія захоўваюцца ў пярвічнай партыйнай арганізацыі.

Неабходна ўставаць парадак, пры якім сакратар парткома, парторг нясуць партыйную адказнасць перад ГК і РК за нясвоечасную інфармацыю аб змене ў даных камуністаў, за нясвоечаснае ўнясенне гэтых змен ва ўчотную картку.

Не менш раз у месяц РК і ГК разам з сакратарамі пярвічных партыйных арганізацый павінны рабіць прагляд усіх картак і звернуць аднаведнасцю даных ўчотных картак з данымі аб камуністах.

Рэзультаты штомесячнай зверкі павінны быць абмеркаваны на бюро РК і ГК і ва ўчотныя карткі камуністаў павінны быць унесены выяўленыя змены.

Адсутнасць сістэматычнай правяркі ўчотных даных і пільнага нагляду за тым, каб ўчотныя карткі адлюстроўвалі сапраўдныя даныя аб камуністе, часамі злучаныя неахайнасцю у правярцы камуніста, у пастаноўцы ўліку — прыводзяць часта да таго, што класава-чужыя, варожыя нам элементы атрымліваюць магчымасць скарыстаць партыйныя дакументы ў сваіх контррэвалюцыйных, кар'ерысцкіх мэтах.

Нядаўна ў Оршы арыштаван аферыст Шумячэр, які, у выніку адсутнасці пільнасці ў горадскай арганізацыі, пралез у партыю і атрымаў кандыдацкую картку. Гэты аферыст, з прычыны значнай пільнасці Аршанскага РК, адарваўшы вугалок карткі і ўнес-

шы сам выпраўленні ў картачку, атрымаў па ілжывай абвестцы ў газеце аб страце ім партбілета партыйны білет, і толькі праз значны час быў выкрыт і асуджан за падобны дакументаў.

Правяркай, праведзенай аддзелам кіруючых партыйных органаў ЦК КП(б)Б, устаноўлена, што ў партарганізацыі Бездэс па 48 ўчотных картках ёсць рад пытанняў, патрабуючых неадкладнага расследавання. Напрыклад, не наклеены маркі на трох картках, не адзначан партстаж на трох картках, выпраўлен партстаж на двух картках, разыходжанне ў нумарах партбілетаў у картцы і партбілетце, разыходжанне імя, прозвішча і т. д. і т. д.

Такія факты мы маем абсалютна па ўсіх арганізацыях КП(б)Б. Яны маглі мець месца толькі таму, што ў партарганізацыях неадзначалася важнасць пастаноўкі ўчотнай работы, а падчас былі злучаны-неахайныя адносіны да гэтага важнейшага ўчастка партыйнай работы.

Партыйныя арганізацыі павінны ліквідаваць практыку, калі асабовыя карткі выхаўшых з арганізацыі камуністаў высялаюцца РК і ГК па месцу работы. Каб зняцця з ўчоту, камуніст павінен асабіста з'явіцца ў РК ці ГК. Усякае зняцце з ўчоту павінна праводзіцца райкомам і парткомам толькі пасля рашэння парткома пярвічнай партыйнай арганізацыі.

Такі-ж парадак павінен быць устаноўлен і пры ўзяцці на ўчот камуніста. Камуніст, каб узяцця на ўчот, павінен асабіста з'явіцца ў РК ці ГК, атрымаць афіцыйнае накіраванне ў пярвічную арганізацыю.

Сакратар пярвічнай арганізацыі, атрымаўшы накіраванне, павінен інфармаваць аб прыбыццях у партарганізацыю таварыша партком, паставіць пытанне аб узняцці яго на ўчот на парткоме. Сакратар парткома павінен асабі-

та гутарыць з кожным новапрыбылым камуністам перш чым ставіць пытанне на парткоме.

Сакратары пярвічных партыйных арганізацый павінны неспі партыйную адказнасць за прыняцце на ўчот камуніста без накіравання РК і ГК і за зняцце з ўчоту камуніста без рашэння парткома.

Тэхніка пастаноўкі ўліку мае важнейшае значэнне. Тэхнічна правільна пастаўлены ўлік аблягчае партарганізацыі вывучэнне камуністаў. Між тым, у нас падчас тэхніка ўліку ігнаруецца. Гэта, бесспрэчна, з'яўляецца меншавідай адрывкай у арганізацыйна-партыйнай рабоце.

РК і ГК павінны забяспечыць, каб месца, дзе хаваюцца ўчотныя карткі, адпавядала патрабаванням тэхнікі ўліку. Кожная пярвічная партарганізацыя павінна мець асобны яшчэк у шафе, унутры кожнай пярвічнай арганізацыі ўчотныя карткі павінны быць раскладзены па алфавіту. Павінны быць спецыяльныя яшчэкі для картак новапрыбылых у арганізацыю і выбыўшых з арганізацыі. Шафа, дзе захоўваюцца ўчотныя карткі, павінна пасля работы запячатвацца.

Трэба з выключнай увагай падыйсці да падбору ўчотных. Неабходна ўлічыць, што ўчотнык — гэта не толькі тэхнік. Учотнык выконвае важнейшую партыйную работу, займаючыся штодзённым вывучэннем камуністаў, дапамагаючы партарганізацыі ў канкрэтным вывучэнні кожнага чалавека.

Асабліва ўвага павінна быць аддана выдачы камуністу партбілета ў выпадку страты, або пераводу кандыдата ў члены партыі. Уручэнне камуністу партбілета ёсць важнейшы акт афармлення данага таварыша ў радыя вылікай партыі **Леніна—Сталіна**. Уручэннем партбілета, афармленнем у радыя партыі аказваецца велзарнейшае давер'е, і перш чым даны тавары-

шчэ будзе аформлен, перш чым яму будзе ўручэн партбілет, перш чым яму будзе выказана гэта велзарнейшае давер'е — ён павінен быць дакладна правяран, каб не аставалася ніякага сумнення ў тым, ці годзен ён насіць вылікае званне члена большавіцкай партыі.

Партбілет павінен быць ўручэн камуністу асабіста сакратаром РК або ГК. Гэта павінна быць важнейшым момантам у жыцці таварыша, якому ўручаецца партбілет.

Аднак, гэтага ў нас да гэтага часу няма.

Камуніст атрымлівае партбілет у трэцераднага работніка апарата, з ім пры ўручэнні партбілета не гутарыць, і такім чынам па сутнасці змазваюць гэту важнейшую работу з камуністам.

Побач з пастаноўкай ўліку камуністаў, РК і ГК павінны цвёрда жа заняцця прыкладзеннем у парадак партыйных дакументаў і, талоўным чынам, пратаколаў бюро і пленумаў РК і ГК КП(б)Б.

Рашэнне РК і ГК — гэта дакумент, на якому вучыцца і працую партыйныя арганізацыі. Між тым, да афармлення гэтых дакументаў, да фармулёўкі сваіх рашэнняў, на якіх выхоўваецца партарганізацыя, РК і ГК падыходзяць выключна неахайна.

Каб бачыць, наколькі неахайна падыходзяць РК да фармулёўкі і рэдагавання сваіх рашэнняў, даволі прывесці рашэнне бюро Бельжанскага РК, па дакладу раду парторгаў калгасаў ад 17 снежня 1934 г. Па дакладу гэтых парторгаў бюро прымае наступнае рашэнне: «Прызнаць, што ў рэзультате штодзённай работы ў калгасе ёсць значныя зрухі ў арганізацыйна-гаспадарчым умацаванні калгасаў, паліпшэнні матэрыяльнага становішча калгаснікаў. Наўным поспехі ў калгасах гавораць аб недастатковай (?) палітыка-масавай выхаваўчай рабоце сярод калгаснікаў у брыгадах».

Петрыкоўскі РК 24 красавіка, заслухаўшы дакладную запіску інструктара РК т. Такленка, канстатаваў, што т. Такленка не даеў да канца справу аб выяўленні контррэвалюцыйнага трафіста Казіміна і тут-жа піша, што «ўсё гэта сведчыць аб палітычнай заастраснасці (?) і наяўнасці фактаў прытулення рэвалюцыйнай пільнасці, за што абвясціць таго-муну таварышу вымову». Рашэнне бязграмаднае. Не можа-ж быць, што па факту недаведзення да канца пытання аб контррэвалюцыйным трафісце т. Такленка ў адзін і той-жа час ставіць пытанні палітычна заастрасна і ў той-жа час аказваўся камуністам з прытуленай пільнасцю.

Гэтыя факты можна было-б памножыць. Зусім відавочна, што гэтыя рашэнні не могуць мабілізаваць партарганізацыю, што на іх партарганізацыі вучыцца не можа.

Побач з фактамі неахайных адносін да афармлення сваіх рашэнняў, прыводзячых падчас да палітычных памылак, РК і РК зусім не зваражаюць увагі на парадак хавання сваіх рашэнняў. Каб знайсці рашэнне РК, трэба патраціць многа часу. Доступ да партыйных дакументаў не абмяжованы, што часамі аблягчае класава-варожым элементам скарыстанне гэтых партыйных дакументаў у сваіх контррэвалюцыйных мэтах.

Прыкладзенне ў парадак ўчоту камуністаў, выдачы партбілетаў, афармлення і хаванне партыйных дакументаў, наогул наладжанне партыйнай гаспадаркі — з'яўляецца адной з важнейшых задач партыйнай работы. РК і РК павінны забяспечыць такую пастаноўку работы, каб яна дапамагла разгортванню ўсёй партыйнай работы, дапамагала пастаноўцы работы па вырощванню і вылучэнню партыйных кадраў.

КАЛІ-Ж БУДЗЕ СКОНЧАНА БУДАУНІЦТВА

(ПІСЬМО РАБОЧАГА)

На шылоўскай фабрыцы «Спартак» яшчэ ў 1932 годзе быў пабудаван дом з 36 кватэр для рабочых.

У 18 кватэрах скончана будаўніцтва, а ў астатніх трэба было ўвесці каналізацыю і зрабіць штучную ірку. Але чамусці гэта работа яшчэ і зараз не выканана.

Рожны год пры заключэнні калектывнага дагавору лісалі пункт аб хутчэйшым сканчэнні будаўніцтва ў гэтых кватэрах. Аднак, гэты пункт астаўся на паперы.

КІСМАЧ.

КОНКУРС, ЯКІ НЕ АДБЫУСЯ

(ПІСЬМО КАМПАЗІТАРА)

8 мая 1934 года галоўмастацтвам Наркомаветы БССР быў абвешчаны конкурс на сімфанічны музычны твор, прысвечаны «Чэлюсцінцам».

З вялікім энтузіязмам я адгукнуўся на гэты конкурс. Тры летніх месяцы ў мінулым годзе працаваў я над музычнай паэмай «Падход Чэлюсціна».

Разам са мной да конкурсу рыхтаваўся кампазітар, заслужаны дзеяч мастацтва, прафесар кансерваторыі В. А. Залатароў. Але чамусці конкурс да гэтага часу не адбыўся.

Старшыня саюза беларускіх савецкіх кампазітараў тав. Любан і сакратар саюза тав. Іваноў залічылі: «Толькі два кампазітары адгукнуліся на гэта мерапрыемства, таму не варта конкурс праводзіць».

А. ТУРЭНКАУ.

АШУКВАЮЦЬ ПАКУПНІКОУ

(ПІСЬМО РЕДАКТАРА НАСЦЕН-ГАЗЕТЫ)

Па распараджэнню загадчыка базы Дзяржсортфонда Зевіна ў рахунок на адпускаемае насенне незаконна ўключаюць процантныя надбаўкі за ўпакоўку і дастаўку да чыгуны.

Па нараду Белканторы Дзяржсортфонда ад 27 сакавіка гэтага года саўгасу «Строчыца» (Менскі раён) адпущана 7,5 цэнт. серадэлы на пале 252 руб. замест 240 руб. да цэнтнер.

За адгрузкі пухавіцкай канторы Дзяржсортфонда 500 мяшкоў Чырвонылаборэцкай—400. Ла-

ПАЧЫНАЕМ ДРУГІ ЭТАП СПАБОРНІЦТВА КАЛГАСНЫХ І ТРАКТАРНЫХ БРЫГАД

БОЛЬШЭВІЦКІЯ ПОСПЕХІ Ў СЯЎБЕ ДАПОЎНІМ КЛАПАТЛІВЫМ ДОГЛЯДАМ ПАСЕВАЎ, ВЫСОКАЯКАСНАЙ ПРАПОЛКАЙ, ДАСКАНАЛАЙ ПАДРЫХТОЎКАЙ ДА ЎБОРКІ

ЗАМАЦАВАЦЬ ПОСПЕХІ СЯЎБЫ

БССР на 15 мая выканала план сяўбы ўсіх культур, за выключэннем грэчкі і позняй гародніны. Засеяна 2.273 тыс. гектараў.

Шырока разгорнутае па ініцыятыве лепшых людзей калгаснай вёскі — Тараса Гарая і Зоні Рачок спаборніцтва калгасных і трактарных брыгад даю свае вынікі. Не глядзячы на познюю вясну ў лараўнанні з мінулым годам, сяўба праведзена на 10 дзён раней.

Вясна 1935 года яшчэ раз наглядна паказала сілу арганізаванай калгаснай працы. Новы сталінскі статут даў магутны імпульс калгаснай ініцыятыве.

У нас ёсць зараз ўсе ўмовы для таго, каб узяць у гэтым годзе рэкордны ўраджай. Для гэтага неабходна зараз, не трацячы ні аднаго дня, замацаваць поспехі, дасягнутыя ў час сяўбы.

Уздым папараў і цаліны, вываз на торфу, догляд за пасевамі — праполка, барабананне бульбы і азімых — вось, што зараз самае важнае ад чаго залежыць будучы ўраджай; вось вакол чаго павінен зараз разгортвацца другі тур спаборніцтва калгасных брыгад.

Ва ўмовах БССР вялікае значэнне набылае таксама асцяжка выпасаў і сенажацей. Гэта дасць нам дадатковыя тысячы тон кармоў для сацыялістычнай жывёлагадоўлі.

Нарэшце, пара ўжо ўзяцца за падрыхтоўку да ўборкі. Рамонт уборачнага інвентару і ўборачных машын неабходна зараз-жа разгарнуць з усёй сілай.

Асобна паўстае пытанне аб кадрах. Сельская гаспадарка мае ўжо вялікую колькасць машын. Але скарыстоўваюцца яны яшчэ дрэнна. Каб узяць прадуманасць трактароў, снапавязалак, жніярцаў, неабходна зараз-жа качаць рыхтаваць кадры для работы на гэтых машынах.

«Каб прывесці тэхніку ў рух і скарыстаць яе да дна патрэбны людзі, аўладаўшы тэхнікай, патрэбны кадры, здольныя асвоіць і скарыстаць гэтую тэхніку на ўсіх

СКОНЧЫЛІ УЗДЫМ ПАПАРАУ

БАБРУЙСК, 19 мая. (Па тэлеграфу). Бабруйскі раён 17 мая выканаў план уздыму папараў. Перакочаемся на падрыхтоўку да праполкі і ўборачнай.

Райком КП(б)Б — НІКІЦІН.
Райвыканком — ЦАРОНАК.
Райземадзел — ПАТАПЕНКА.

КАНДИДАТЫ НА ПРАВА ПАДПІСАЦЬ РАПАРТ НАШАМУ ВЯЛІКАМУ ПРАВАДЫРУ ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ

17. Перасяляк Рыгор — брыгадзір калгаса «12-годдзе Окцябра», Семежыўскага сельсовета (Чыльвоша-Слабоцкі раён). Беспартыйны. Брыгадзірам працуе 4 гады.

Брыгада тав. Перасяляка закончыла сяўбу ўсіх яравых 26 красавіка. Камісія па якасці і аграном райземадзела аданілі ўсе работы на «добра». У брыгадзе рэгулярна выходзіць штодзёнка.

18. Старавойтаў Фёдар Дзям'янаў — брыгадзір калгаса «Рухавік разбудзіць», Хоміцкага сельсовета (Даманавіцкі раён). Беспартыйны. Брыгадзірам працуе 4 гады. Арганізатар калгаса. Брыгада закончыла сяўбу зернавых, тэхнічных і бульбы 20 красавіка. За час сяўбы ў брыгадзе выйшла 12 нумароў насяценнягазеты.

19. Пікман Хацкель Хаімаў — старшыня калгаса «Чырвоная зорка», Даманавіцкага сельсовета (Даманавіцкі раён). У мінулым рабочы. Пасланы на работу ў калгас, як шчытвысчык. Член КП(б)Б. За два гады яго работы старшыней калгас з прарыўнага вышаў у перадавыя. Калгас поўнаасцю і высокакасна скончыў сяўбу яравых к 1 мая. У калгасе разгорнута брыгаднае і індывідуальнае сааборніцтва. Рэгулярна выходзіць брыгадныя і калгасная насяценнягазеты.

ПЯРШЫНСТВА, ЗАВАЯВАНАЕ У СПАБОРНІЦТВЕ

Распрацаваўшы пісьмо Тараса Гарая, брыгада Андрэя Самастроенкі (калгас імя Якаўлева, Кармянскі раён) рашыла выклікаць на сааборніцтва брыгаду № 3.

Пачаліся палівыя работы, сяўба. Тав. Самастроенка паставіў перад брыгадай задачу: дабіцца не толькі высокіх тэмпаў, але і вельмі добрай якасці. Брыгадзір неадступна сачыў за апрацоўкай глебы. Ён хадзіў за плугамі, вымяраў глыбіню і, калі яна была ўзарана не на поўны пахатны пласт, ён патрабаваў араць глыбей. Шыла сачыў брыгадзір за глыбінёй і якасцю культывацыі глебы, барабананні.

Добра працавала брыгада Самастроенкі, і 10 мая закончыла сяўбу ўсіх яравых культур. Інспекцыя па якасці аданіла работу брыгады так:

— Працавала брыгада вельмі добра; па якасці займае першае месца.

Значна горш працавала брыгада Талкачова, якая спаборнічае з брыгадай Самастроенкі. Спачатку

РЫХТУЕМ КАДРЫ ДЛЯ УБОРАЧНАЙ

Барысаўскі раён у гэтым годзе правёў сяўбу ў раннія тэрміны. Да 1 мая была закончана сяўба ўсіх культур, за выключэннем позніх.

Ранняя сяўбой, добрай якасцю работ закладзена база высокага ўраджая. Замацаваць гэту базу — вось задача, якую паставіла перад сабой калгасная Барысаўшчына.

Адразу-ж пасля завяршэння сяўбы калгасы пераклаліся на ўздым папараў і цаліны.

У калгасных брыгадах ідзе вылучэнне спецыяльных звянняў галоўшчыц.

Паспяховае правядзенне ўборкі ў значнай ступені залежыць ад падрыхтаванасці калгасных кадраў, людзей, аўладаўшых уборачнай машынай. У гэтым мы лішні раз пераканаліся ў часе сяўбы, пры скарыстанні радковых селяляк.

У бліжэйшыя дні адкрываюцца курсы па падрыхтоўцы 285 калгаснікаў для работы на жніярках, самасілках і снапавязалках і 75 калгаснікаў для работы на сенакасілках. Акрамя таго рыхтуем 200 вагаўшчыкоў і 200 кладаўшчыкоў. Усе гэтыя людзі падбіраюцца з асяроддзя лепшых правяраных калгаснікаў.

Спецыяльную нараду мы правядзем з інспектарамі па якасці, якія вельмі добра апраўдалі сябе ў часе сяўбы і сталі сапраўднымі прадстаўнікамі грамадскага кантролю.

Райаграном ХАДАСЕВІЧ.

Пісьмо з адстаючых а саўгаса ПА ЛІНІ НАЙМЕНШАГА СУПРАЦІУЛЕННЯ

ПЕТРЫКОВ. (Кар. «Звязды»). Яшчэ не было і 18 гадзін, а трактар ужо звяртаўся на саўгасны двор. Скончышы барабананне пад бульбу на адным полі, трактарысту не хацелася пераходзіць на другое. Ён ведаў, што праз поўгадзіны будзе сігнал канца работы. Другому трактарысту таксама не хацелася перад выходным днём ехаць за два кіламетры на другое поле, і таму трактар паставіўся ў гараж і прастаяў без работы 16 гадзін.

Гэты выпадак адбыўся 11 мая ў саўгасе «Дарашэвічы» (Петрыкаўшчына). За ўвесь час паліных работ яшчэ не было ні аднаго дня, каб трактарысты выканалі поўнаасцю нормы ворыва ці барабанання.

Сяць саўгас пачаў яшчэ 5 красавіка, але да 12 мая засеяў усяго 78 гектараў, што складае 40 проц. агульнага плана. З яравых культур поўнаасцю засеяна толькі адзін ячмень (10 га). Аўса яшчэ асталося сяць 17 гектараў, лубіну 16 гектараў, вішні на зялёны корм 15 гектараў, бульбы 36 гектараў, грэчкі 25 гектараў.

Дырэктар саўгаса т. Куцейнікаў заключыў два дагаворы з калгасамі, якія абавязаліся далажыць у паліных работах. Аднак калгасы вельмі слаба выконваюць свае абавязкі. Калгас імя Молатава, напрыклад, абавязваўся па дагавору засеяць сваімі сіламі да 10 мая 10 гектараў бульбы, але засеяў толь-

кі 4 гектары. Калгас «Калектывная праца» да выканання свайго дагавору яшчэ не прыступіў.

Бачачы, што тэрміны сяўбы ранніх зернавых праходзяць, Куцейнікаў пашоў па ліні найменшага супраціўлення. Ён распарадзіўся, каб авёс сеялі ў аднавар!

Ці толькі адна дырэкцыя вынавата ў тым, што саўгас «Дарашэвічы» так марудна праводзіць сяўбу? Не менш вынават і гомельскія малочныя трэсты. Давёўшы саўгасу план вясновай сяўбы, кіраўнікі трэста зусім не паклапаціліся забяспечыць саўгас цягавой сілай. Справа ў тым, што сёлета ў саўгасе 11 жаровых кабылец вызвалены ад паліных работ. Нагрузка астатніх 12 рабочых коней павялічылася ў два разы.

Саўгас скастрыпаваў 12 пар малых быкоў для гадоўлі на цягло, але трэст запланавані іх здаць на мяса. Кіраўнікі трэста падыходзяць да вырошчвання саўгасам бычкоў на цягло з такой меркай: раз саўгас малочны — значыць пима чаго займацца гадоўляй бычкоў, з якіх малака не надош. А тое, што ў саўгасе не хапае цягавой сілы, кіраўнікоў трэста не турбуе.

Мала аддаюць увагі саўгасу і раённыя арганізацыі. Хіба не іх справа арганізаваць саўгасу сацыялістычную дапамогу — перадавых калгасаў?

Р. ФРАЛОУ.

Рэалізацыя пазыкі „3-ці год другой пяцігодкі“

Тав. ГАРБАЧОВА — ЛЕПШЫ ПАСТУПІЛІ ПЕРШЫЯ УЗНОСЫ АРГАНІЗАТАР ПАДПІСКІ

З вялікім уздымам прашла рэалізацыя пазыкі на торфазаводзе «Большэвік», Гомельскага раёна. Брыгады Карнеенка, Цэлуйка, Кулігіна сустрэлі выпуск пазыкі перавыкананнем вытворчых заданняў. Брыгада Карнеенка ў дні падпіскі здабывала 50—51 тысячу цаглін торфу ў дзень — 145 проц. задання.

У брыгадзе Карнеенка ўсе 30 рабочых падпісаліся на 1.990 руб. 32 рабочых брыгады Сямёна Цэлуйкі падпісаліся на 2.090 руб. Значны чалавек торфяной пра-

ПАРЫЧЫ. Член камісіі саадаўнасці Парыцкага местачковага сельсовета Астанавіцкі шматм падворнага абходу аднаасобнікаў і правядзення гутарак з імі рэалізаваў аблігацый пазыкі на 2.000 руб. Член Казлоўскага сельсовета т. Гарпіна Запена першай падпісалася на пазыку на 50 руб. і добра арганізавала падпіску сярод калгаснікаў.

Паступілі першыя ўзносы па падпісцы. Калгаснікі ардэлі «Новы шлях». Шацілаўскага сельсо-

гойскан — 600, Слущкан — 2500, Чарыкаўскай — 400 і іншым ба- за па тэрабур на 3 руб. 50 кап. у той час як кошт мяшка 90 кап. — 1 руб. 20 кап.

Вінаватыя ў незаконным павы- шэнні цэн закладчы базы Зевін і галоўбух Вальнаў астаюцца не- пакаранымі. Аб усім гэтым наша насценная газета некалькі раз сігналавала, але ніхто не рэага- ваў.

Пакупнікоў прадаўжаюць ашук- ваць.

ЗА ШТО КАЛГАС ЦЕРПІЦЬ УБЫТАК

(ПІСЬМО ЧЛЕНАУ ПРАУЛЕННЯ КАЛГАСА)

Наш калгас імя Гея, Мокранскага сельсовета, Быхаўскага раёна, ку- піў жарабка-вытворніка ў калгасе «Чырвоная ніва», Глускага сельсо- вета, гэтага-ж раёна. Вытворнік быў куплен 23 лютага за 1500 руб.

8 мая ў наш калгас прыехаў зоотэхнік тав. Панюкоў і па загаду райза прапанаваў здаць жарабка на конскую базу ў горад Магілёў.

Мы жарабка здалі 10 мая і нам за яго заплацілі 475 руб.

У чым справа? Няўжо наш кал- гас за карыстанне жарабком 45 дзён павінен мець убытку 1.025 руб.

БАРАНКЕВІЧ, МЕЛЬНІК.

— О —

Па слядах выступленняў «Звязды»

«РАЗБАЗАРЫЛІ ХЛЕБАЗАКУПАЧ- НЫ ФОНД»

Пад гэтым заглаўкам у «Звяз- дзе» было змешчана пісьмо аб тым, што ў Маркулавіцкім сельпо, Рагачоўскага раёна, разбазарылі хлебазакупачны фонд.

Старшыня райсаюза т. Арлоўскі паведамляе, што справа аб разба- зарванні хлебазакупачных фондаў перададзена пракурору для прыцяг- нення вінаватых да адказнасці.

ПА СЛЯДАХ НЕАПУБЛІКАВАННЫХ ПІСЕМ

Наш спецыяльны карэспандэнт паведамляў аб здзеках настаўні- каў Мартынаўскай вятэрынай шко- лы, Даманавіцкага раёна над вуч- нямі.

Пракуратура рэспублікі паве- дамляе, што факты, указаныя ў карэспандэнцыі, пацвердзіліся. За здзекі над вучнямі настаўнік Тэзіс асуджаны на 2 гады, а Ка- мыш на 3 гады пазбаўлення волі.

правілах майстэрства». (СТАЛІН).

— О —

СПАБОРНІЦТВА ПРАДАУЖАЕЦЦА

Оупрацоўнік рэдакцыі гутарыў на тэлефону з брыгадайрам калгаса «Чырвоны бераг» т. Андрэем Кан- драценка.

Калгас «Чырвоны бераг» адным з першых на Аршаншчыне напя- рэдадзі міжнароднага пролетарскага свята Першага мая закончыў сяў- бу зернавых, ільну і бульбы.

— Што зараз робіць ваша брыгада? — запытала рэдакцыя.

КАНДРАЦЕНКА: Пасля сканчэн- ня сяўбы асноўных культур мы ні на хвіліну не спынілі работу. Бры- гады нашага калгаса пачалі другі тур спаборніцтва за ўраджай.

У майёй брыгадзе 31 чалавек — 14 мужчын, 17 жанчын. Усе яны заняты. Частка мужчын барануе бульбу і азімую пшаніцу, возіць гной пад капусту, лесаматэрыялы для будаўніцтва.

Жанчыны заняты на асушцы луга і раскарчоўцы цаліны. Мая брыгада павінна пракапаць 3.000 метраў канаў на лугу. Пракапалі ўжо 500 метраў.

Пад азімую рыхтуем 3 гектары цаліны. Частка мужчын занята на будаўніцтве калгаснага скотнага двара.

— Як вы рыхтуецеся да ўбор- кі?

КАНДРАЦЕНКА: Усе машыны ў нас адрамантаваны. Для работы на жніўняках мы вылучылі двух кал- гаснікаў — Собіна Марціна і Воль- паву Трафіма. Яны ўжо ведаюць машыны, прайшлі курсы. Цягавая сіла знаходзіцца ў добрым станові- шчы, коні сярэднія і выпэй сяр- адняй сытасці, ні адзін з іх не абмудзены ў часе сяўбы.

— Як у вас праводзіцца маса- вая работа?

КАНДРАЦЕНКА: Зараз у бры- гадзе два разы ў тыдзень выгу- жаецца насценная газета. Праводзіцца чытка газет.

Два калгаснікі брыгады — Фрыдман і Лынькоўскі — рашылі было, што пасля сканчэння сяўбы можна зрабіць перадышку. Яны пачалі пазніцца на работу. Мы іх занеслі на брыгадную чорную дош- ку. Моцна ўдарыла па іх насценна- зета. Гэта паслужыла для іх доб- рым урокам. Зараз яны выправілі- ся. Так мы выходзім людзей, па- цягваем адстаючых.

Барацьба за прышчыства пра- даўца

Тав. Самастроенка дабіўся, што ў яго брыгадзе кожны калгаснік і калгасніца паміж сабой спаборніча- лі на лепшую якасць работы. Пра- цавалі добра і быстра. Вось кал- гаснікі Самастроенка Кірыла і Ка- сянкоў Віктар, што спаборнічаюць паміж сабой, заўсёды перавыкон- валі нормы выпрацоўкі; па воры- ву, напрыклад, яны рэгулярна да- валі па 0.85—0.86 гектара ў дзень. Коні іх ніколі не прыставалі.

Кожны дзень то вечарамі, то ў часе абедзенага перапынку збіра- ліся калгаснікі брыгады Самастро- енікі ў лясніцкі куток і там пад- водзілі вынікі работы за дзень, дзяліліся вопытам, слухалі па ра-

калгаснікі брыгады ў 3-х сааўтну- нона залілялі:

— Го, мы тампаў не здамо, шапкамі іх закідаем, першае мес- ца зоймем...

Словы-ж не былі падмацаваны справай. Брыгада адстала ў сяў- бе. Часта адны калгаснікі прагуль- валі, другія спазняліся на рабо- ту. Спасаборніцтва ўнутры брыга- ды не арганізавана.

Пачынаецца другі тур спабор- ніцтва калгасных брыгад. Хто вый- дзе пераможцам у спаборніцтве па праполцы, уборцы і пастаўках дзяржавы — пакажа недалёкае бу- дучае.

Е. ВАЛЬФСОН.

— О —

НАЛАДЗІЦЬ РАБОТУ КАЛГАСНЫХ ХАТ-ЛАБАРАТОРЫЙ

Хаты-лабараторыі з'яўляюцца для шырокіх калгасных мас най- больш жыццёвай і аразумелай формай аўладання тэхнічай сель- ская гаспадаркі. Багаты вопыт Украіны і раду другіх абласцей Саюза паказаў, што яны сталі цэнтрам збору калгаснага вопы- ту і мабілізацыі вакол сябе калгаснага актыва.

Па далёка вышэйшых даных у БССР налічваецца да 300 хат-ла- бараторый, у тым ліку ў Віцеб- скім раёне 47, Крупскім — 30, Барысаўскім — 31, Рэчыцкім — 36, Чырвонапольскім — 22, Ста- радаражскім — 14 і т. д.

Найбольш паказальны вопыт работы хат-лабараторый у Віцеб- скім раёне. Паводле даных пачы- калгасаў Віцебскага раёна, у іх працуе 8 гурткоў тэхвучобы, адзін зоатэхнічны, адзін аграцэхнічны і адзін гурток па саадаводству. У гэ- тых гуртках пры хатах-лабарато- рыях навуцаецца 126 калгаснікаў. У тым-жа Віцебскім раёне для арганізацыі работы і дапамогі ў вучобе да хат-лабараторый прыма- чаваны 22 аграномы, 177 зоатэх- нікаў, 41 ветдоктар, 2 прафесары і 2 ветфельчары.

Зразумела, што работа хат-ла- бараторый не абмяжоўваецца толь- кі арганізацыяй і правядзеннем агранамічнай, зоатэхнічнай і ве- тэрынарнай тэхвучобы. Задачы хат-лабараторый, не выключачы аграцэхвучобы, значна шырокія, асабліва на лані арганізацыі кал- гаснага вопытніцтва, укаранення важнейшых дасягненняў сельска- гаспадарчай навукі і тэхнікі і т. д.

Гэта відаць хоць-бы з першых крокаў работы хат-лабараторый у тым-жа Віцебскім раёне.

Хата-лабараторыя калгаса імя МОПР, Сельцоўскага сельсовета, пра- вяла вопыт па вырошчванню соі і мексіканскіх таматаў. Пры ха- це працуюць тры гурткі аграцэх- вучобы. Загадчык хатай-лабарато- рыяй тав. Разумоўскі змог аргані- заваць невялікія актыў з калгасні- каў-вопытнікаў.

У калгасе імя Кірава хатай- лабараторыяй праводзіцца ціка- выя даследчыя вопыты і наглядны па ільну. Гэта работа праводзіцца пад кіраўніцтвам актывіста хаты — вопытніка т. Ляхоўскага. У гэтай-жа хата таварства праводзіцца па вопыты па прарощчванню азі- мых пасеваў. Пры хата-лабарато- рыі працуюць тры гурткі: зоа- тэхнічны, аграцэхнічны і саадавод- ства.

У калгасе «Праўда» хатай-ла- бараторыяй кіруе прафесар Паў- лаў (зоаветнік-тэст). Хата-лаба- раторыя займаецца пытаннямі вы- рощчвання маладняка, узняцця ўдвойнасці кароў, устапаўленнем спецыяльнага нагляду за племян- ным стадам, паліпшэннем парод- зістасці і т. д., вырошчваннем доб- рых коней. Ёю праводзіцца вялі- кая работа па барацьбе з абарта- ваннем жаробных матак.

Зразумела, дасягненні, якія мы маем зараз у рабоце хат-лабара- торый, гэта пазуль што толькі за- родак. Але гэта такі здаровы зародак, які будзе, бесспрэчна, усё больш мацнець і развівацца.

Не глядзячы на выключна вялі- кія задачы, ускладзеныя на хаты-

лабараторыі, як на ачагі агры- культуры ў калгасах, мы маем у раёне раёнаў БССР зусім недапуш- чальныя адносіны раённых арга- нізацый да іх работы. Ёсць вы- падкі, калі раённымі арганізацыя- самі не ведаюць аб існаванні ў раёне калгасных хат-лабараторый, або, наадварот, лічаць існуючай хату-лабараторыю, якая яшчэ на- ват не арганізавана.

Апублікаваная ў «Звяздзе» ад 9 сакавіка гэтага года пастанова бюро ЦК КП(б)Б аб рабоце хат- лабараторый у калгасах «Звяз- да», Дзяржынскага раёна, імя Ка- лініна, Пухавіцкага раёна, «Чыр- воная Жодзіна», Смалявіцкага ра- ёна і «Ленінскі шлях», Менскага раёна, адзначае выключна прэн- нуую работу гэтых хат. «Ні ў са- мых калгасах, ні ў раённых арга- нізацыйных справах хат-лабарато- рый не цікавіцца, неадарываюць значэнне, не падхапляюць ініцыятыву асобных калгаснікаў па арганізацыі і наладжванню работы хаты-лабараторыі і ў рэ- зультате хаты, фармальна існую- чы, на справе не апраўдваюць ук- ладаўных на іх задач».

І далей у гэтай пастанове бюро ЦК ўказана:

«А між тым, як гэта паказвае вопыт Украіны, пры правільным кіраўніцтве і ўвазе арганізацыя хат-лабараторый, як найбольш зразумелай для калгасніка і жыццё- вай формай аўладання тэхнічай і аграцэхнічай, становіцца справай шырокіх калгасных мас».

Звернемся да фактаў, паказва- ючых на неапраўдана адносіны да хат-лабараторый, з аднаго боку,

Фато Сталёва (Саюзфот).

Дзве першыя мадэлі электратранс- раў пабудаваны Закаўказскім наву- кова-даследчым інстытутам механі- зацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі. На шасці трактараў «Фардзон» і «Катэрылер» устано- лены электратракторы; падача энер- гіі к матору робіцца па спецыяль- наму кабелю. Вячэрняе барабана з кабелем дазваляе трактару адыхо- дзіць ад пункту харчавання. НА ЗДЫМКУ: электратэхнік т. Була- швілі правярае электратрактар перад выпрабаваннем.

Фато Сталёва (Саюзфот).

сваё перадавым ударнікам франта- савага фронту. Яна ахаліла пац- ціскай на пазыку 9 брыгад.

КАЦМАН.

ПОСПЕХІ ПЕРШЫХ ДЗЁН НЕ ЗАМАЦАВАНЫ

МАГІЛЕЎ. Вялікі ўдзым, ахаліў- шы рабочыя і калгасныя масы пры выпуску пазыкі, не замацо- ван. Калі першы дзень падпіска на калгасах даў 160.000 руб., то за 7 наступных дзён падпіска на вёсцы дала толькі 300.000 руб. пры плане ў 581.000 руб.

У калгасе імя XV з'езда маса- вая работа не праводзіцца. Пад- піска дала толькі 150 руб. У кал- гасе імя Варашылава з 140 пра-

дзольных ахоплены падпіскай толькі 33 калгаснікі.

У калгасе «Першае мая», Гаран- скага сельсовета, тры разы зры- ваўся сход, прысвечаны пазыцы, з-за няўжыта дакладчыка-пастаўніка Васіленкі. Старшыня калгаса ЛУС- ЦІН замест правядзення масавай работы дапусціў грубае адміністра- ванне і пагрозы. Пры правядзенні падпіска ён запалохваў калгасні- каў: «Хто не падпіскаецца, таго вы- гнаю з калгаса».

— О —

дасаткова. І гэта не глядзячы на тое, што ёсць на месцы сельскі совет, парторг, комсомольская ар- ганізацыя, участковы аграном, аграном калгаса.

Не трэба забываць, што калі раённым партыйным і советскім ар- ганізацыям і ўся сістэма Наркам- зема не возмуща за пастапоўку работы хат-лабараторый, гэту справу можа скарыстаць класавы вораг, а там, дзе мы ратазейніча- ем, гэта часцей за ўсё бывае. Кла- савы вораг можа скарыстаць гэ- тыя лабараторыі для сваёй шкод- ніцкай работы.

Адсюль зразумела, што велі- сур'ёзным пытаннем у рабоце хат- лабараторый з'яўляецца пытанне аб кіраўніцтве ім як з боку Нар- камзема, так і навукова-даслед- чых устаноў.

Не сакрэт-жа, што ў той час, як знізу ідзе ініцыятыва, інтарэс да хат-лабараторый, захапленне іх работай, нашы кіруючыя зл- мельныя органы пеня з прахлад- цам глядзяць на гэту справу» (Постышэў).

Наркамзем цярпна ведае аб колькасці хат-лабараторый, іх аб- сталяванні і іх рабоце. Ніхто ў Наркамземе БССР кіраўніцтвам гэтага важнейшага ўчастка рабо- ты не займаецца.

Нашы аграномы, у першую чар- гу навукова-даследчыя інстыту- ты, павінны прысвешчаны чынам звязанца з хатамі-лабараторыямі і аказаць ім штодзённую прак- тычную і арганізацыйную дапамо- гу.

Пры такой пастапоўцы работы мы зможам хаты-лабараторыі пе- ратварыць у сапраўдныя ачагі агра- культуры і культуры людзей у нашых калгасах.

Антыў не агугрован вакол ха- ты-лабараторый, а яго ў калгасе

ЮЗАНОВ.

— О —

У калгасе імя XV з'езда маса- вая работа не праводзіцца. Пад- піска дала толькі 150 руб. У кал- гасе імя Варашылава з 140 пра-

дзольных ахоплены падпіскай толькі 33 калгаснікі.

У калгасе «Першае мая», Гаран- скага сельсовета, тры разы зры- ваўся сход, прысвечаны пазыцы, з-за няўжыта дакладчыка-пастаўніка Васіленкі. Старшыня калгаса ЛУС- ЦІН замест правядзення масавай работы дапусціў грубае адміністра- ванне і пагрозы. Пры правядзенні падпіска ён запалохваў калгасні- каў: «Хто не падпіскаецца, таго вы- гнаю з калгаса».

— О —

дасаткова. І гэта не глядзячы на тое, што ёсць на месцы сельскі совет, парторг, комсомольская ар- ганізацыя, участковы аграном, аграном калгаса.

Не трэба забываць, што калі раённым партыйным і советскім ар- ганізацыям і ўся сістэма Наркам- зема не возмуща за пастапоўку работы хат-лабараторый, гэту справу можа скарыстаць класавы вораг, а там, дзе мы ратазейніча- ем, гэта часцей за ўсё бывае. Кла- савы вораг можа скарыстаць гэ- тыя лабараторыі для сваёй шкод- ніцкай работы.

Адсюль зразумела, што велі- сур'ёзным пытаннем у рабоце хат- лабараторый з'яўляецца пытанне аб кіраўніцтве ім як з боку Нар- камзема, так і навукова-даслед- чых устаноў.

Не сакрэт-жа, што ў той час, як знізу ідзе ініцыятыва, інтарэс да хат-лабараторый, захапленне іх работай, нашы кіруючыя зл- мельныя органы пеня з прахлад- цам глядзяць на гэту справу» (Постышэў).

Наркамзем цярпна ведае аб колькасці хат-лабараторый, іх аб- сталяванні і іх рабоце. Ніхто ў Наркамземе БССР кіраўніцтвам гэтага важнейшага ўчастка рабо- ты не займаецца.

Нашы аграномы, у першую чар- гу навукова-даследчыя інстыту- ты, павінны прысвешчаны чынам звязанца з хатамі-лабараторыямі і аказаць ім штодзённую прак- тычную і арганізацыйную дапамо- гу.

Пры такой пастапоўцы работы мы зможам хаты-лабараторыі пе- ратварыць у сапраўдныя ачагі агра- культуры і культуры людзей у нашых калгасах.

Антыў не агугрован вакол ха- ты-лабараторый, а яго ў калгасе

ЮЗАНОВ.

Спачуванне дыпламатычнага корпуса па поваду гібелі самалёта „Максима Горький“

Учора Народнаму камітэту па замежных справах выказалі сваё спачуванне па поваду гібелі самалёта „Максим Горький“ італьянскі пасол п. Аттоліко, японскі пасол п. Отта, французскі пасол п. Альфан, польскі пасол п. Лука-гевіч, германскі пасол п. фон-дэр-Шулэнбург, турэцкі пасол п. Васіф-Чынар, літоўскі пасланнік п. Балтрушайціс, фінляндскі пас-

ланнік барон Ір'е-Воскінен, латвійскі пасланнік п. Більманіс, эстонскі пасланнік п. Тофер, венгерскі пасланнік пан. Юнгерт, чэхаславацкі пасланнік п. Паўлу, балтароскі пасланнік п. Міхальчэў, англійскі павераны ў справах п. Чарльз і паўнаважны прадстаўнік Мангольскай народнай рэспублікі п. Дарызап.

СПАЧУВАННЕ п. П'ЕРА ЛАВАЛЯ

На імя народнага камісара па замежных справах тав. М. М. Літвінава паступіла ад міністра замежных спраў Францыі пана П'ера Лавалі наступная тэлеграма:

„Глыбока ўсхваляваны няшчасцем, спаткаўшымся савецкую авіяцыю — трагічнай гібеллю самалёта „Максим Горький“, выказваю Вам і прашу Вас перадаць п. Варашылаву выражэнні майго спачування і смутку.

П'ЕР ЛАВАЛЬ.

Чэхаславацкая грамад-скасць падзяляе жалобу народаў Саюза

ПРАГА, 19 мая. (БЕЛТА). Усе газеты змяшчалі паведамленні аб гібелі „Максима Горького“, суправаджаючы іх выказваннямі спачування ад імя чэхаславацкай грамадскасці. Таварыства культурнай і эканамічнай сувязі з СССР паслала Літвінаву тэлеграму спачування, у якой яно паказвае ўраду і друку СССР „аднадумна ўдзел чэхаславацкай грамадскасці ў жалобе нашых савецкіх прыяцеляў“.

СПАЧУВАННЕ ІТАЛЬЯНСКАГА ПАСЛА

Часова выконваючы абавязкі наркома па замежных справах тав. Н. Н. Крэсіўскі атрымаў наступную тэлеграму ад італьянскага пасла ў Маскве п. Аттоліко:

„Даведаўшыся аб цяжкай стра-

це, якая спаткала вялікую савецкую авіяцыю, прашу вас прыняць выражэнне майго шчырага спачування.

АТТОЛІКО.

Спачванні французскага друку

ГУТАРКА ЛАВАЛЯ З ГЕРЫНГАМ

ВАРШАВА, 19 мая. (БЕЛТА). Як паведамляе польскае агенцтва, учора ў Кракаве Лаваль і Герынг мелі доўтую гутарку. Пасля гутаркі Лаваль заявіў прадстаўнікам друку, што ён меў шчырую гутарку з Герынгам, і што ён, Лаваль, заўсёды быў прыхільнікам непасрэднага кантакту і гутарак з адказнымі дзяржаўнымі дзеячамі.

Неперакор першапачатковаму плану, Герынг не выехаў з Кракава непасрэдна ў Берлін, а вярнуўся сёння раніцою ў Варшаву, дзе прабудзе яшчэ сённяшні дзень. Лаваль выехаў сёння раніцою ў Парыж непасрэдна з Кракава.

ПАРЫЖ, 19 мая. (БЕЛТА). Гавас паведамляе: „Гутарка Лавалі з Герынгам была прыватнай, свабодай і вельмі адкрытай. Яна датычылася агульнага становішча ў Еўропе і ў першую чаргу праблем, цікавых Францыі і Германіі“.

ЛОНДАН, 19 мая. (БЕЛТА). Рэйтэр паведамляе: „Па чутках значная частка гутаркі паміж Лавалем і Герынгам была прысвечана ўзброеным думам, што Герынг, магчыма, даў да ведама Лавалі некаторыя даныя аб новых германскіх паветраных сілах. Лічаць, аднак, што гутарка галоўным чынам была прысвечана вывясленню агульных асноў, на якіх з'явіліся адбыцця французскіх візіт у Берлін. Герынг, мабыць, інфармаваў Лавалі аб адносінах Гітлера да бягучых еўрапейскіх праблем.

Чакаецца паляпшэнне франка-польскіх адносін

ЛОНДАН, 19 мая. (БЕЛТА). Згодна паведамлення парызскага карэспандэнта „Обсервер“, ва французскіх дыпламатычных колах думаюць, што пасля смерці Пілсудскага трэба чакаць паліпшэння франка-польскіх адносін. Матывуецца такі пункт гледжання не толькі тым, што сам Пілсудскі ў апошні час пачынаў разумець усю небяспеку яго ігры з Германіяй, але і тым, што Бек, нават калі ён хоча прадаўжаць гэту ігру, не будзе ў сілах процістаяць грамадскай думцы, настраенай на карысць Францыі. Паводле слоў барышаўскага карэспандэнта „Обсервер“ Рыдз-Смітлы вядомы, як чалавек, які не адносіцца варожа да СССР і шчыра сімпатызуе Францыі. Як указвае кракаўскі карэспандэнт „Обсервер“, генералы арміі адгрывалі больш відную ролю на пахаванні Пілсудскага, чым „палкоўнікі ва ўрадзе“. Гэта — дадае ён — можа паказваць, як святчэнне па-

СУСТРЭЧА З ПІСЬМЕННІКАМІ БРАЦКАЙ ГРУЗІІ

18 мая ў вялікай зале Дома партызма адбыўся арганізаваны Менскім гаркомам КП(б)і праўленнем саюза савецкіх пісьменнікаў БССР інтэрнацыянальны вечар, прысвечаны літаратуры Савецкай Грузіі.

На сцэне вялікі лозунг: „Развіццё літаратуры брацкай рэспублікі — таржаства нацыянальнай палітыкі Леніна-Сталіна“.

Адкрываючы вечар, т. Клімковіч ад імя грамадскасці вітае савецкіх пісьменнікаў Грузіі. Бурнымі апладысмантамі, стойчы, зала сустракае з'яўленне ў прэзідыуме грузінскіх пісьменнікаў Гветадзе, Буачыдзе, Кутатэлі, Лордкіпанідзе, Мосашвілі. У прэзідыуме таксама беларускіх пісьменнікаў — Колас, Александровіч, Краніва, Броўка і іншыя.

З вялікім дакладам аб пружінах савецкай літаратуры выступіў Беніто Буачыдзе.

Дакладчык гаворыць аб гісторыі грузінскай літаратуры, аб той вялікай барацьбе, якая пад кіраўніцтвам партыі праведзена супроць нацыяналістаў. Грузінскія пісьменнікі ствараюць зараз вялікую літаратуру, вартую сацыялістычнай эпохі.

Дакладчык адзначае, што пісьменнікі БССР і Грузіі хваляюць адны і тыя-ж тэмы. Заканчваючы даклад, Буачыдзе пад апладысменты ўсіх прысутнічальных, кажа: „Зарукай нашых перамог будзе стварэнне супрацоўніцтва пісьменнікаў БССР і Грузіі“.

Пасля даклада пісьменнікі Грузіі і Савецкай Беларусі чыталі свае творы. Выступілі з чыткай вершаў на грузінскай мове Роджан Гветадзе, Лордкіпанідзе, Кутатэлі, Мосашвілі. Чыталі вершы Колас, Александровіч, Броўка, Краніва, Глебна, Аксельрод і інш. Паэт Мосашвілі прачытаў перакладзены на грузінскую мову верш Купалы „Жалейка“. Александровіч прачытаў перакладзены на беларускую мову верш Мосашвілі „Алаванская ноч“. Дудар прачытаў верш Гветадзе.

Грузінскі паэт і празаік Кутатэлі вітаў працоўных БССР ад імя пісьменнікаў Грузіі. За час праймання ў Менску, — гаворыць Кутатэлі — мы зрабілі зарод „Беларусі“.

Другі дзень тыражу

ВІЦЕБСК, 19 мая. (Спец. нар. „Звязды“). Гледзельная зала клубна панчошнікаў у дзень адкрыцця перапоўнена.

— Можна вярцець, — раздаецца голас старэйшай тыражнай камісіі т. Аверына. Ён бліскучых тыражных калёс — святочна разадзетыя дзеці. Яны — гэтыя мілыя малышкі, і прыносяць „шчасце“ — вялікія і малыя выйгрышы. За рукам іх рук, выпягваючых нумары серый, з напружанай увагай сочаць тысячы вачэй.

Тут жа, ля калёс, грамадскі кантроль: знатныя людзі БССР — член ЦВК СССР і БССР работніца фабрыкі „Дзвіна“ тав. Цыганкова, член ЦВК БССР работніца фабрыкі „КІМ“ т. Норкіна, стары металіст т. Сандлер і іншыя. Беспрарыўна на электрыфікаваным экране з'яўляюцца і знікаюць яркія лічбы.

Сёння пайшлі буйныя выйгрышы.

5.000 рублёў — серый 41495 № 09.

1.000 рублёў — серый 84876 № 02...

... Раптам адзін з седзячых у зале падыходзіць да тыражнага стала. Працягваючы аблігацыю, ён гаворыць:

— Я, здаецца, выйграў. Седзячы дома за вячэрай, я пачуў па радыё, як назвалі нумар маёй аблігацыі.

Пільная праверка, і падаццелю аблігацыі, члену арцелі „Каапрамонт“ т. Рэзнікаву ўрачыста перадаецца выйгрыш. У гэты дзень тыражнай камісіі было прадаўлена яшчэ некалькі выйграўшых аблігацый. Тут жа на месцы апладзаных. Сярод іх выйгрыш у 125 рублёў атрымаў рабочы фабрыкі „Сняг індустрыялізацыі“ т. Бернштэйн.

Тыраж на поўным хаду. Усё

ЗДАБЫЧА ТОРФУ (Па торфзаводах сістэмы Наркамцяжпрома)

Здабыта ў тонах

16 мая 17 мая
4.235 4.303

новыя і новыя лічбы ўспыхваюць на экране. А ў гэты-ж час пошта і тэлеграф бесперапынна прыносяць шматлікія паведамленні аб большавіцкіх перамогах. Яны ідуць з усіх канцоў нашай рэспублікі, з заводаў, фабрык, калгасаў, сельсаветаў.

Паведамляюць з Бешанковіч: сяўба яравых скончана 15 мая, новай пазытай ахоплены ўсе працоўныя раёны. План рэалізацыі новай пазыкі выкананы на 101 проц. Найбольш паступіла ўжо 18.000 руб.

— Мы моцна трымаем пераходны сцяг Наркамфіна БССР, — заяўляюць працоўныя Чалініцкага раёна. — Пазыку рэалізавалі з небылым поспехам. Ад перадавога Лазукоўскага сельсавета паступіла 14.000 руб. надліўнымі грашмя.

— На фабрыкі, заводы, метро, трактары — вось на што ідуць нашы пазыкі, — пішуць калгаснікі арцелі „Інтэрнацыянал“. Янавіцкага нацыянальнага сельсавета. Суражскага раёна. — Вось чаму мы ўсе, як адзін, з вялікім энтузіязмам паднісаліся на новую пазыку.

Гэтых бадзёрых паведамленняў — сотні. Яны гавораць аб бязмежнай адданасці працоўных сваёй радзіме, сваёму любімаму, роднаму правадыру таварышу Сталіну.

За першыя два дні тыражу разыграны 138.380 выйгрышаў беспроцэнтнага выпуску на агульную суму 28.274.400 руб. Выйгрыш у 5.000 руб. паў на аблігацыю серый 41495 № 09. Па 1.000 руб. выйграў аблігацыі серый 84876 № 02, серый 40334 № 03, серый 78965 № 02, серый 48096 № 05, серый 28075 № 04 і інш.

Брыгада „Звязды“:
БУТОМАУ.
АРК. ЗАРУБЕЖНЫ.

ПАВЕДАМЛЕННЕ ПРАКУРАТУРЫ РЭСПУБЛІКІ

Па змешчанаму ў газеце „Звязда“ ад 6 красавіка 1935 г. за № 79 допіса пад назвай „Хуліганства і злачынства ў Горках“ і пісьму прафесара Салаўёва ў „Правду“ ад 9 мая 1935 г. за № 124 пад назвай „Беспакаранае хуліганства“ было праведзена расследаванне, якім факты змешчаныя ў карэспандэнцыях,

ЗАБЕГІ СОЦЕНЬ Гарадскі крос імя Шверніка

Фізікультурнікі заводаў імя Кірава і Молатава і друкарні імя Сталіна на старце. Фото Нікіфарова.

— „Падрыхтавацца!... Увага!... Марш!...“ — Дзесяткі фізікультурнікаў зрываюцца з месца. Яны зацікаўленыя цэнтральнымі вуліцамі сталіцы. Па влічкеру Інтэрнацыянальнай, брусчатцы Савецкай і асфальту Ленінскай разадзца тупат іх ног. Бегуны стартуюць з пляца Волі. Яны праносяцца па маставых горада і фінішуюць таксама на пляцы Волі.

5.000 метраў. На гэту дыстанцыю ідуць самыя натрэніраваныя. Яны спускаюцца на Рэвалюцыйную вуліцу і надоўга знікаюць. Усе напружана чакаюць з'яўлення бегуноў. „Ідуць, ідуць!...“ Наспорожваюцца суседзі і секундаметрысты.

Шырокім крокам у чырвонай майцы першым імчыцца выскот русы хлапец. Усе зацікаўленыя, амаль ніхто не ведае пародыята. Ззаду яго з 20-метровым прасветам бяжыць лепшы бегун горада Байкоў. Ён робіць спробу абганяць нечаканата прэтэндэнта на першынства, але дарэмна. Першым фінішуе студэнт медінстытута тав. Яўнас. Другім прыходзіць тав. Байкоў.

Ужо трэці год у Менску праводзіцца крос імя Шверніка. 18 мая ў традыцыйным кросе (бег па перасечанай мясцовасці) прымаца ўдзел 1.800 фізікультурнікаў. Аспрэчвалі першынства мясцінныя каманды горада — хлебазавода, будаўнічоў, медінстытута. Забегі для мужчын былі на 1.000 і 5.000 метраў, для жанчын — на 500 і 1.000 метраў.

АДКРЫЦЦЕ УСЕБЕЛАРУСКАГА

